

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.

สาขาวิชาการบริหารทั่วไป

วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

เดือน มกราคม 2550

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการอาจารย์ที่ปรึกษาปัจจุบันพิเศษทางการบริหาร และคณะกรรมการความคุณ
มาตรฐานวิชาปัจจุบันพิเศษทางการบริหาร ได้พิจารณาปัจจุบันนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำสถานศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
ทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ที่ปรึกษาปัจจุบันพิเศษทางการบริหาร

.....
.....
.....

(อาจารย์วัลลภ ศรีพันธุ์)

คณะกรรมการความคุณมาตรฐานปัจจุบันพิเศษทางการบริหาร

.....
.....
.....

ประธานกรรมการ

(ดร. ประภาส ปั่นตอบแต่ง)

.....
.....
.....

กรรมการ

(อาจารย์ชัยชัย ภาคแก้ว)

66

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์ชิตพล ชัยมงคล)

วิทยาลัยการบริหารรักษากิจอนุมติให้รับปัจจุบันนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาตรีประจำสถานศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....
.....
.....

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการบริหารรักษากิจ

(รองศาสตราจารย์ ศรุติ ศกุลรัตน์)

วันที่ 23เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณปการ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อุ่นเคราะห์ให้ความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง โดยเฉพาะ ดร. โภวิท กระจาง ที่ได้ให้คำแนะนำในการคัดเลือกเรื่องที่ศึกษา อาจารย์วัลลภ ศัพท์พันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ส่งผลให้การศึกษาสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้ศึกษาได้สืบทราบซึ่งในความกรุณาของท่านเหล่านี้ในการขับเคลื่อนพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี่

การศึกษาระบบนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ หากขาดความร่วมมือจากนายอかも นำคำและเจ้าหน้าที่ของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีที่ให้ใช้สถานที่ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล และให้คำแนะนำทางด้านเอกสารและข้อมูลทั่วไป รวมทั้งกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ครบถ้วนและได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว และเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณจากใจจริง

กุศิรา มั่นยืนยง

ชื่อปัญหาพิเศษ	ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี
ชื่อผู้เขียนปัญหาพิเศษ	กุศรา มั่นยืนคง
สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารงานทั่วไป)
ปีการศึกษา	2549

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในด้านต่าง ๆ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี จำแนก ตามเพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบไปเช่า – เย็นกลับ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จำนวน 390 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและใช้วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสถิติเชิงอนุมาน t-test และ One-way ANOVA

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชายและเพศหญิงมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนใหญ่มีอายุ 21 – 30 ปี และอายุ 51ปีมีน้อยที่สุด และมีอาชีพค้าขายและเป็นพนักงานบริษัท มีภูมิลำเนาในจังหวัดจันทบุรีมากกว่าครึ่งหนึ่ง โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว อยู่ในระดับดีและเมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็น ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านสถานที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในระดับดีมากกว่า น้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ มีและให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ด้านการอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในระดับดีเป็นอันดับ 1 และให้ความคิดเห็นเรื่องป้ายประชาสัมพันธ์บอกสถานที่ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ด้านความปลอดภัย นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นเรื่องความปลอดภัยจาก การจราจรและการเดินทางมาท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีเป็นอันดับ 1 และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ นักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นเรื่องการแต่งกายและปฏิบัติหน้าที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี เป็นอันดับ 1 ตามลำดับ

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ		๔
สารบัญ.....		๖
สารบัญตาราง		๙
 บทที่		
1 บทนำ.....		1
ความสำคัญและความสำคัญของปัญหา.....		1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา		3
สมมติฐานการวิจัย.....		3
ขอบเขตของการศึกษา.....		3
นิยามศัพท์เฉพาะ		4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ		7
กรอบการศึกษา		7
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....		9
แนวความคิดการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น		9
แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Tourism)		11
แนวความคิดเกี่ยวกับการให้บริการ.....		15
ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2547 – 2551 (ร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี ปีพ.ศ. 2548 - 2551)การมีส่วนร่วมของประชาชน		20
ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2548 – 2551 (ร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี ปีพ.ศ. 2548 - 2551)การมีส่วนร่วมของประชาชน		24
แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว		27
อุทกานแห่งชาติน้ำตกพี้		30
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง		37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....		44
ประชากรกลุ่มตัวอย่าง.....		44
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา		45
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ		46
การเก็บรวบรวมข้อมูล		46
วิธีประมาณผลและวิเคราะห์ข้อมูล		47
4 ผลการศึกษา		49
ตอนที่ 1 ผลการการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง		50
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขต อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีและการเรียนเทียบความคิดเห็น 52		
ตอนที่ 3 การทดสอบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขต อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้.....		57
ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวและ ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัด จันทบุรีฐาน		63
5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ		64
สรุปผลการวิจัย		65
อภิปรายผล		67
ข้อเสนอแนะ		70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่

หน้า

บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	79
ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล	52
2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามสถานที่ท่องเที่ยว	54
3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามด้านการอำนวยความสะดวก	55
4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามด้านความปลอดภัย	56
5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ	57
6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว รวม 4 ด้าน	58
7 การเปรียบเทียบเพศกับปัจจัยมีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	59
8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	59
9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	61
10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบภูมิลำเนากับปัจจัยที่มีผลต่อความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	60
11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีผลต่อความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
12 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านการศึกษากับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	62
12 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านการศึกษากับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	62
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบรายได้กับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	63
14 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านรายได้กับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี	64
15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	65

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาการท่องเที่ยวในແນບພື້ນທີ່ ชาຍັງການຕະວັນອອກ ເພຣະພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວດັ່ງກ່າວປະກອບດໍາວຍທິພາກການທອງທ່າງເທິງມາການຍໍາຫລາຍແໜ່ງທີ່ມີສັກຍາພາບໃນການພັດທະນາສູງ ດັ່ງນັ້ນໃນແຜນພັດທະນາການທອງທ່າງເທິງໃນແຜນພັດທະນາເສຍຮູກຒຈ ແລະສັງຄົມແໜ່ງຫາຕິອັນບັນທຶກ 9 (ພ.ກ. 2545 – 2549) ການທອງທ່າງແໜ່ງປະເທດໄທຍີຈຶ່ງມີແຜນໃນການທີ່ຈະພັດທະນາສຸ່ງເສດຖາມອຸດສາກຮຽນການທອງທ່າງເທິງ ໂດຍປະສານງານແລະສຶກຍາຂໍອ້ມູລກັນສຄາບັນເພື່ອພັດທະນາປະເທດໄທຍີ ໂດຍມີແຜນນຳຮ່ອງທີ່ຈະໃຊ້ສໂລແກນ “ເທິງເມືອງໄທຍີ” ແລະ “ໄທຍີເທິງໄທຍີ”

ຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງທີ່ກະຕືອນການຕະວັນອອກທີ່ມີຄວາມສຳຄັງທາງປະວັດສາຕ່າງໄທຍແຕ່ລະບຸກສົມຍີ ທີ່ສັນຍາກອນກຽງຮັນບຸ້ຮີແລະສັນຍົດຕົນໂກສິນທີ່ ດັ່ງນັ້ນກູ້ຫລັກສູານສິ່ງກ່ອສ້າງທາງປະວັດສາຕ່າງໄທຍີໃຫ້ເຫັນອູ້ງຈຸນທຸກວັນນີ້ ຈັງຫວັດຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງທີ່ມີຄວາມອຸດນົມສົມບູຮຸນີ້ໄປດ້ວຍທິພາກການຮຽນຮາດ ທີ່ໃນດີນແລະໃນນໍ້າ ເຄຍເປັນແລ່ງອັນຸມົນສື່ສຳຄັງຫລາຍຫລາຍໜົດທີ່ມີຮາຄາມາກແມ່ໃນປັ້ງຈຸນອັນຸມົນຄື່ຕ່າງໆ ຈະດັດນ້ອຍລົງ ແຕ່ຍັງຄົງເປັນສູນຍົກລາງສຳຄັງທີ່ດ້ານອັນຸມົນ ເປັນແລ່ງຮວມຫ່າງສື່ມົມໃນການເລີຍຮະໄນອັນຸມົນ ແລະທຳເກີ່ອງປະຕັບຕ່າງໆ ນອກຈາກນີ້ສົກພາດີນຳໄກສາຄະແນນ ເຊົາຄະແລະພື້ນດີນຍັງເອີ້ນຈຳນວຍແກ່ການປຸລູກພື້ພລເກຍດ່າວັນ ຈະ ໂດຍເພະພາດໄມ້ທີ່ບື້ນໜີ້ຂອງຈັງຫວັດໄດ້ແກ່ ເງົາ ຖຸເຮັນ ມັກຄຸດ ລອກອອງ ຈລາ ແລະພົມພວກໄທ ບຣິເວັນຫຍຸ້ງຝ່າກ່າວກ່າວປະກອບດໍາວຍກົງທີ່ ພົມກັນທີ່ອາຫາຍະເລ ມີສຄານທີ່ທອງທ່າງທາງຮຽນຮາດທີ່ສ່ວຍງານຫລາຍແໜ່ງ ຜົ່ງຈັງຫວັດຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງເທິງເທິງ ມີຄໍາຂ່າວ້ນວ່າ “ນໍ້າຕົກລືອເລື່ອງ ເມືອງພັດໄມ້ ພຣິກໄທຍພັນຮົດ ອັນຸມົນຄື່ນາກເຫດືອ ເສື່ອຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງ ສົມບູຮຸນີ້ຮຽນຮາດ ພຣະເຈົ້າຕາກສິນກູ້ຫາດ ຮ່ວມຢູ່າຕີທີ່ຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງ” (ເທົກນາລເມືອງຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງແນ່ງຫຍັງ, 2548)

ຈັງຫວັດຈັນທຸນຸ້ມີປັ້ງຈຸນມີແລ່ງທົ່ວທ່າງທີ່ສ່ວຍງານຫາຍຫລາຍແໜ່ງດ້ວຍກັນ ຜົ່ງມີຫັ້ງສຄານທີ່ທອງທ່າງທາງຮຽນຮາດ ສຄານທີ່ທອງທ່າງໂປຣະສຄານທີ່ສຳຄັງ ສຄານທີ່ທອງທ່າງປະວັດສາຕ່າງໆ ແລະສັງຄົມ ແຕ່ການໃຫ້ກົດສຶກຍາຈະປະສົບຜົດສຳເຮົາຮ່ວຍ ໄນມີນັ້ນກີ່ຕ້ອງບື້ນໜີ້ຂຶ້ນອູ້ງກັນການບຣິຫາຣຈັດການສຄານສຶກຍາວ່າເອີ້ນຕ່ອງການປົງປັບຕົງການຂອງນຸ້ມຄລາກມາກນ້ອຍເພີ່ງໄດ້

เกณฑ์ที่กำหนดให้สถาบันบัณฑิต ยกระดับเป็นองค์การบริหารส่วนตัวบัณฑิต เป็นไปอุทัยนแห่งชาติน้ำตกพลีว เป็นอุทัยนแห่งชาติทางบก ที่รัฐบาลประกาศจัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2518 ตามพระราชบัญญัติอุทัยนแห่งชาติ พ.ศ. 2504 มีเนื้อที่ประมาณ 84,062.50 ไร่ ประมาณ 143.50 ตารางกิโลเมตร มีพื้นที่ควบคุมภาระห่วงอ่างเกอเมือง อ่างเกอชลุง อ่างเกอแหลมสิงห์ และอ่างเกอมะขาม ซึ่งอยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 14 กิโลเมตร มีพื้นที่ครอบคลุมเทือกเขาสารนาป พื้นที่ประกอบด้วยป่าคงดินที่สมบูรณ์บนเทือกเขาสลับซับซ้อน สภาพทั่วไปเป็นป่าดิบชื้น มีพันธุ์ไม้ที่สำคัญต่างๆ อาทิ เช่น กฤษณา จันทชระ สำรองหรือพุทธาลัย ซึ่งเป็นต้นไม้ประจำจังหวัดจันทบุรี รวมทั้งกล้วยไม้ป่าที่สวยงามหายาก คือกล้วยไม้เหลืองจันทบุรี มีสัตว์ป่าชุดใหญ่ชนิด เช่น เลียงหา เก้ง กระจะ ฯลฯ ในลำธารน้ำตกบังมีปลาพวงอาศัยแหวกว่ายไปมาอยู่มากหมายอีก ด้วย นับเป็นแหล่งรวบรวมพันธุกรรมของพืชและสัตว์ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นแหล่งดั้นน้ำลำธารหลายสาย มีปริมาณน้ำมากตลอดปี สามารถอ่านว่าประโภชน์ให้ชุมชนเกยตุ้นกรรม โดยรวมพื้นที่ มีแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกที่สวยงามหลายแห่ง เช่น น้ำตกพลีว น้ำตกตรอกน้อย น้ำตกคลองนารายณ์ น้ำตกมะกอก พร้อมทั้งองค์กรผู้เดียวที่สร้างด้วยศิลปะแลง เมื่อ พ.ศ. 2419 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดสร้างขึ้น เพื่อเป็นที่ระลึกในการเด็จประพาส น้ำตกพลีวพร้อมกับพระนางเจ้าสุนันทาภูมารีรัตน์ และพิรามิคพระนางเรือล่ม สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2424 เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความรักที่ทรงมีต่อพระนางเจ้าสุนันทาภูมารีรัตน์ ซึ่งภายในบรรจุพระอังค์ส่วนหนึ่งของพระนางเจ้าไว้ด้วย จะเห็นได้ว่าการจัดตั้งอุทัยนแห่งชาติน้ำตกพลีว มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกทางด้านเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว รวมถึงการอนุรักษ์ธรรมชาติและทรัพยากรอย่างยั่งยืน ให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยใช้มาตรการรักษาป้องกันทรัพยากรธรรมชาติสภาพแวดล้อมที่ดีเด่น เพื่อสงวนแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าที่มีความสำคัญต่อระบบ生息ในพื้นที่ เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้และประชาสัมภพ ไป โดยใช้มาตรการรักษาป้องกันทรัพยากรธรรมชาติสภาพแวดล้อมที่ดีเด่น เพื่อสงวนแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าที่มีความสำคัญต่อระบบที่ดินในพื้นที่ เป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้และประชาสัมภพ ไป และเป็นแหล่งศึกษาเรียนรู้สำหรับนักเรียน นักศึกษา ผู้ที่กำลังศึกษาในสถาบันต่างๆ ให้เข้ามาศึกษาเรียนรู้ แต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ผ่านเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจหรือวัตถุประสงค์ต่างๆ อย่างมากมาย

ดังนั้น ผู้ทำการศึกษาจึงประสงค์จะศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรีว่ามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว ควรปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดบ้าง เมื่อได้ทราบความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีและมีคุณค่าต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในด้านต่างๆ กือ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ อาร์พ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาและ รายได้
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงและ พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
4. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
5. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ได้เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี โดยมีขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ประกอบด้วย

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.2 อายุ

1.1.3 อาชีพ

1.1.4 ภูมิลำเนา

1.1.5 ระดับการศึกษา

1.1.6 รายได้

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี แบ่งได้ทั้งหมด 4 ด้าน คือ

1.2.1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1.2.2 ด้านการอำนวยความสะดวก

1.2.3 ด้านความปลอดภัย

1.2.4 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ ประชากรในการศึกษาระดับนี้คือ นักท่องเที่ยวที่ไปเข้า - เยือนกลับ

จำนวน 390 คน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา ในการศึกษาระดับนี้ใช้เวลาเก็บข้อมูลจากภาคสนาม ระหว่าง

วันที่ 1-15 มีนาคม พ.ศ. 2550 รวมระยะเวลา 15 วัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว หมายถึง พื้นที่ซึ่งรัฐบาลเห็นว่ามีสภาพเป็นที่น่าสนใจ สมควรสงวนไว้เป็นพิเศษ เพื่อรักษาสภาพแวดล้อมให้คงเดิมตลอดไป เพื่อประโยชน์ในการท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ การศึกษาความรู้โดยทั่วไป จะเป็นพื้นที่ก่อสร้างทางและหลากหลายด้วยธรรมชาติที่โดดเด่น สวยงามหาได้ยาก มีลักษณะเปลกตาอันเกิดจากปรากฏการณ์ธรรมชาติ หรือมีพีช สัตว์ สิ่งประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม ที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกของคนรุ่นหลัง ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว

2. อุทyanแห่งชาติในระดับมาตรฐานสากล หมายถึง มีคุณสมบัติเด่นระดับชาติ และต้องมีขนาดพื้นที่ไม่ต่ำกว่า 10 ตารางกิโลเมตร หรือ 6,250 ไร่ มีการบริหารโดยหน่วยงานของรัฐบาลกลาง และมีเจ้าหน้าที่เพียงพอที่สามารถคุ้มครองให้รอดพ้นจากการบุกรุกทำลาย ภายในอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

3. การบริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้บริการของอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

4. นักท่องเที่ยว หมายถึง ประชาชนโดยทั่วไปที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว พักผ่อนหรือทำการกิจกรรมนันทนาการอื่น ๆ ในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

5. แหล่งท่องเที่ยว หมายถึง พื้นที่ที่เป็นจุดให้บริการด้านนันทนาการ การท่องเที่ยว การพักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชน ในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

6. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว หมายถึง จุดที่ให้ข้อมูล รายละเอียดต่าง ๆ ในการท่องเที่ยว เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ระบุข้อมูลติดในการท่องเที่ยว ข้อมูลของอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว เป็นต้น

7. ข้อมูลการท่องเที่ยว หมายถึง หนังสือ แผ่นพับหรือเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

8. ความคิดเห็น หมายถึง ความคิดเห็นเชื่อมั่น และมีความรู้สึกมั่นใจอย่างมากว่าได้รู้จริงอย่างแน่นอน ถูกต้องต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงความคิดเห็นออกมากที่ได้ศึกษามา Lang บางอย่างแน่นอนของเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

9. เพศ หมายถึง เพศของนักท่องเที่ยว จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เพศหญิงและเพศชาย

10. อายุ หมายถึง อายุของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

11. อาชีพ หมายถึง อาชีพของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

12. ภูมิลำเนา หมายถึง ถิ่นที่อยู่อาศัยของนักท่องเที่ยว

13. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด หมายถึง ระดับวุฒิการศึกษาสูงสุดของนักท่องเที่ยวแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ

13.1 ประถมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยว ตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

13.2 มัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวตั้งแต่มัธยมศึกษาปีที่ 1-3

13.3 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ มัธยมศึกษาปีที่ 4-6 หรือระดับประกาศนียบตริวิชาชีพ(ป.ว.ช.)

13.4 อนุปริญญา / ปวส. หมายถึง ชั้นความรู้ขั้นมหาวิทยาลัย รองจากปริญญาตรี

13.5 ปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ระดับอนุปริญญา ขึ้นไป

13.6 สูงกว่าปริญญาตรี หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ระดับ ปริญญาตรีขึ้นไป

14. รายได้ต่อเดือน หมายถึง ค่าจ้าง ค่าตอบแทน เงินเดือนที่นักท่องเที่ยวได้รับต่อเดือน แบ่งออกเป็นดังนี้

14.1 ประณมศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวตั้งแต่ประณมศึกษา

14.2 ผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน

14.3 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 5,001 – 10,000 บาทต่อเดือน

14.4 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 10,001 – 15,000 บาทต่อเดือน

14.5 ผู้ที่มีรายได้ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป

15. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สภาพของพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวที่เกี่ยวกับน้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ ความสะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ความเพียงพอของที่นั่งพัก ความสะอาดของห้องอาบน้ำ ความสะอาดของห้องสุขา ความสะอาดของร้านอาหาร และเครื่องดื่ม

16. ด้านการอันวยความสะดวก หมายถึง สภาพของพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวที่เกี่ยวกับการคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว การจัดที่จอดรถเป็นสัดส่วนมีความสะอาดสวยงาม ความสะดวกในการขอข้อมูลจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยว อาคารศูนย์อาหารตั้งอยู่ในบริเวณที่สะอาดซึ่งสินค้าและป้ายประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว

17. ด้านความปลอดภัย หมายถึง สภาพของพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวที่เกี่ยวกับความปลอดภัยจากการจราจร ความปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชมธรรมชาติ ความปลอดภัยของการเล่นน้ำ การให้ข้อมูลเพื่อความปลอดภัย มีศูนย์ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว

18. ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ หมายถึง สภาพของพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวที่เกี่ยวกับการประจำตัวตามกฎระเบียบของอุทยานฯ การแต่งกายและปฎิบัติหน้าที่มารยาทในการบริการของเจ้าหน้าที่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี
2. ทราบถึงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ อาร์ชีฟ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้
3. เพื่อใช้เป็นแนวทางให้หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องนำไปใช้ เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนา และปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในทางที่ดีขึ้นต่อไปในอนาคต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวความคิดการกระจายอำนาจปักครองและการปักครองห้องถิน
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Tourism)
3. แนวความคิดเกี่ยวกับการให้บริการ
4. ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2547 - 2551
5. แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2548 - 2551
6. แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว
7. อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว
8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดการกระจายอำนาจปักครองและการปักครองห้องถิน

โกลาชา (Kolasa, 1969, p.386) มีความเห็นว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล อันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากกรณีแวดล้อม (circumstance) หรือความคิดเห็นเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้อิทธิพลจากความโน้มเอียง (predisposition) ความโน้มเอียงนี้อาจทำให้บุคคลปฏิบัติตาม ซึ่งเรียกว่า โครงสร้างทัศนคติ (attitude structure) ทัศนคติจึงเป็นพื้นฐานของความคิดเห็นและมีอิทธิพลต่อการแสดงออกส่วนทัศนคติ คือ ความโน้มเอียงในการแสดงออกของบุคคลต่อบุคคลอื่น สถานที่ สภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ

เว็บสเตอร์ (Webster, 1974, p. 1254) “ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่า เป็นการประเมินค่าการแสดงความรู้สึก หรือการคาดการณ์ ในเรื่องคุณภาพหรือคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคล และการที่จะยอมรับความคิดเห็นนั้น ๆ ต้องมีการพิจารณาหรือถกเถียง เพื่อหาข้อสรุปของความแตกต่าง ในเรื่องที่ต่างๆและความเชื่อมั่นก่อน”

กฤษณ์ มหาวิรุพห์ (2531, หน้า 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ขึ้นอยู่กับจิตใจของบุคคล จะแสดงออกโดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือปักปื่นความคิดนั้น ความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปลความหมายของข้อเท็จจริง ซึ่งขึ้นกับความสมบัติประจำตัวของแต่ละบุคคล เช่น พื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม ฯลฯ และมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบสำคัญ การแสดงความคิดเห็นนี้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้

ไฟโรมัน ฉัตรศิริมงคล (2540 หน้า 36) กล่าวว่า ความคิดเห็นเกิดจากความรู้ ความเข้าใจ การมีความคิดต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในลักษณะเป็นกลางเฉย ๆ ไม่มีความคิดเห็น ความรู้ความเข้าใจทางที่ไม่ดี ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย

นพมาศ ชีรเวคิน (2542, หน้า 99) อธิบายว่า ความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่า เป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือเขียน มนุษย์นั้นจะพูดจากใจจริง พูดตามสังคมหรือพูด เพื่อเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่ก็จะถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่ต้องถือความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นที่นิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรียกว่า การสำรวจประชาชน (polling) ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า การหันประชาชนคือเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ในการศึกษาและสำรวจการแสดงความคิดเห็นในปัจจุบัน

จากแนวความคิดของบุคคลที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึก ความเชื่อ การตัดสินใจต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ในขณะนั้น เป็นพื้นฐานการแสดงออกซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ตาม ซึ่งอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและอาจจะแสดงได้ด้วยคำพูดหรือการเขียนก็ได้

แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว (Tourism)

ความหมายของการท่องเที่ยว (Tourism) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2544, หน้า 13) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางเพื่อผ่อนคลายความเครียด การแสวงหาประสบการณ์แปลกใหม่ โดยมีเงื่อนไขว่าการเดินทางนั้น เป็นการเดินทางเพียงชั่วคราว ผู้เดินทางจะต้องไม่มีภาระกับให้เดินทาง

เสรี วงศ์ไฟจิตร (2534, หน้า 15) กล่าวว่า การท่องเที่ยว เป็นคำที่มีความหมาย กว้างขวาง มิได้เฉพาะเพียงการเดินทางเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อความสนุกสนานบันเทิง เริงร奕 อย่างที่ส่วนมากเข้าใจกัน การเดินทางเพื่อประชุมสัมมนา เพื่อความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมเยือนญาติพี่น้อง ก็นับได้ว่าเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2544, หน้า 71) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็น นันทนาการ (recreation) รูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นในเวลาว่าง ที่มีการเดินทางเข้ามายังที่ต้องการ เดินทางจากที่หนึ่งที่มักหมายถึงที่อยู่อาศัย ไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวสุวัฒน์ จุชากร แล้วจิรัญญา เจริญสุข โภ (2544, หน้า 71) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางเพื่อเปลี่ยน บรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้นจากความต้องการในด้านภาษาภาพ ด้านวัฒนธรรม ด้านปฏิสัมพันธ์ และด้านสถานะหรือเกียรติคุณ

แม็ค อินทอช และโกลด์เนอร์ (McIntosh & Goeldner , 1984, p. 272) กล่าวว่า การท่องเที่ยว หมายถึง ผลกระทบของปรากฏการณ์ต่าง ๆ และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิสัมพันธ์ ระหว่างนักท่องเที่ยวกับธุรกิจและบริการต่าง ๆ รวมทั้งรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวข้องอยู่ในกิจกรรม หรือกระบวนการในการดึงดูดด้วยการให้การต้อนรับที่อบอุ่นเปี่ยมไมตรีจิตแก่นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

สุวัฒน์ จุชากร แล้วจิรัญญา เจริญสุข (2545, หน้า 22) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว เพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ที่ไม่ใช่เพื่อการรายได้

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO. (2549, 10 พฤศจิกายน). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <http://www.nectec.or.th> ให้ความหมายของ “การท่องเที่ยว” ว่าหมายถึง การเดินทางใด ๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว แต่ไม่ใช่ไปด้วยหลักแหล่งเป็นการถาวร

ประการที่ 2 การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจ หรือความพึงพอใจของผู้เดินทาง เอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสังคม

ประการที่ 3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้ แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อยิ่งເเยือนญาติมิตร เพื่อความบันเทิง เริงรมย์ เพื่อเล่นกีฬาต่างๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ

ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry)

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยให้ความหมายของ “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” หมายถึง อุตสาหกรรมใด ๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรไทย มีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ตากอากาศ สำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจล้าหัวร้อน นักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการงานแสดง ออกร้าน การเผยแพร่หรือดำเนินการอื่นใด โดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่เด่นชัด 4 ประการ โดยเทียบกับอุตสาหกรรมการผลิตได้ดังนี้

“โรงงาน” หมายถึง แหล่งที่ผลิตสินค้าของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ พื้นที่ในการประกอบกิจการท่องเที่ยว

“ลูกค้า” หมายถึง นักท่องเที่ยวที่มาชนบ้านเมือง ธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม โดยสิ่งที่ได้รับ คือ ความพอดี ความสนุกสนานเพลิดเพลิน การได้สัมผัสใหม่ ความหลากหลาย การพักผ่อน และความทรงจำที่ประทับใจ สิ่งเหล่านี้คือ สินค้าที่โรงงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะต้องผลิตสนองความต้องการให้แก่ลูกค้า

“สินค้า” ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีข้อ ได้เปรียบคือ สินค้าสามารถนำมากายได้เรื่อย ๆ เช่น ความสวยงามตามธรรมชาติ สิ่งสวยงามที่เกิดจากการสร้างขึ้น และวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น

“การขนส่ง” ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวซึ่งเป็นทั้ง “โรงงาน” และ “สินค้า” ไม่สามารถเคลื่อนที่ได้ นักท่องเที่ยวจึงต้องเดินทางมาซื้อสินค้าหรือบริการนั้น แหล่งผลิตหรือโรงงานด้วยตนเอง

ความหมายของนักท่องเที่ยว (Tourist) นักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของ การท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นิยามความหมายโดยแยกเป็น

“นักท่องเที่ยว” (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันนิใช่ที่พำนักราชการของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่

เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่นิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารสามารถทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวร์พัค เพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน

“นักท่องเที่ยว” (Excursionist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พำนักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้น ๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามมิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้ที่โดยสารเรือสำราญทางทะเลที่พักแรมในเรือสำราญจะถูกนับว่าเป็นนักท่องเที่ยวแต่ผู้โดยสารผ่านที่แวร์พัคเพื่อต่อเครื่องบินจะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

นอกจากนี้ยังจะพบคำว่า “ผู้มาเยือน” (Visitor) ซึ่งหมายรวมถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศ โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือเป็นนักท่องเที่ยวที่ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อใด

ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ก่อให้เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนทักษะที่ก้าวข้ามในแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวเปรียบเสมือน “สินค้า” และเป็นสินค้าที่สามารถดึงดูด “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาซื้อถึงที่ตั้งของสินค้าได้ก็ด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวสามารถจำแนกได้ตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประการดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สภาพทางกายภาพของธรรมชาติที่มีความสวยงามหรือน่าสนใจต่อการเดินทางไปชม

2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุ โบราณสถานและศาสนานามาถึงที่มีคุณค่าที่น่าทึ่งน่า嗟บที่สร้างสรรค์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเพื่อประโยชน์ของมนุษย์เองทั้งที่เป็นมงคลทางอดีต และที่ได้สร้างขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีลักษณะเป็นวัตถุ พื้นที่ หรือสิ่งก่อสร้าง แต่มีผลดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ออาทิ อนุสรณ์สถาน เมืองโบราณ ปราสาทหินพระราชวัง ถ้ำมีอโถด อุทยาน ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ฯลฯ

3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมและการประพฤติปฏิบัติที่มีผลถือสืบทอดกันต่อมาตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวก่อให้เกิดการเดินทางและกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายเป็นการนำทรัพยากรด้านต่าง ๆ มาใช้ให้เป็นประโยชน์ ก่อให้เกิดผลดีต่อเศรษฐกิจนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของมวลมนุษย์ ซึ่งส่งผลไปสู่การพัฒนาประเทศ การท่องเที่ยวประกอบด้วยปัจจัย ดังต่อไปนี้

1. นักท่องเที่ยว เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว เพราะเป็นผู้ก่อให้เกิดการท่องเที่ยวขึ้น ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่องค์กรและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งระดับประเทศและระดับโลก จะทำการศึกษาวิจัยและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว เพื่อนำมาวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยวต่อไป

2. การเดินทาง การท่องเที่ยวก็คือการเดินทางไปเพื่อสัมผัสด้วยตนเองตามที่นักท่องเที่ยวตั้งใจไว้ โดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ก็อ ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การเดินทางท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ โดยวิธีใดนั้น ๆ จะต้องสามารถอำนวยความสะดวกในการเดินทางทั้งสภาพบ้านพำนภูมิที่ใช้เดินทาง และระบบเส้นทางที่ใช้ในการเดินทางมีความปลอดภัยไปถึงจุดหมายปลายทางด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งการประยัดซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดการเดินทางเพิ่มขึ้น

3. แรงจูงใจในการท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวออกเดินทางท่องเที่ยว เพื่อสนองความต้องการของตนเอง การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นได้นั้น นักท่องเที่ยวจะต้องมีสิ่งบันดาลใจ เช่น การไปชมการแข่งขันกีฬาในต่างประเทศและกีฬาพาราลิมปิก การท่องเที่ยวอย่างอื่น ประกอบด้วย เช่น ภารชนโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศึกษาชีวิตความเป็นอยู่และภาษาของคนในท้องถิ่นนั้นๆ ฯลฯ ตามปกตินักท่องเที่ยวจะเดินทางหรือไม่ยอมเข้าอยู่กับแรงจูงใจที่สำคัญ 4

ประการ คือ

3.1 แรงจูงใจทางกายภาพ (physical motivation) ได้แก่ เพื่อการพักผ่อน สนุกสนาน รื่นเริง เปลี่ยนบรรยากาศ เล่นกีฬา สันทนาการ หรือเพื่อรักษาสุขภาพ พักฟื้น ฯลฯ

3.2 แรงจูงใจทางวัฒนธรรม (cultural motivation) ได้แก่ เพื่อการศึกษาหาความรู้ และประสบการณ์ในสิ่งที่ตนสนใจ เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ศิลปะ นาฏศิลป์ และศาสนา เป็นต้น

3.3 แรงจูงใจระหว่างบุคคล (interpersonal motivation) ได้แก่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพื่อกิจกรรมบางอย่าง ซึ่งเกิดจากการชักจูง ชักชวนหรือโน้มน้าวจิตใจ ความปรารถนาที่จะได้รู้จักคนใหม่ๆ

3.4 แรงจูงใจทางด้านสถานภาพหรือชื่อเสียง (status and prestige motivation) ได้แก่ เพื่อการพัฒนาตนเอง และเพิ่มความรู้ ประสบการณ์ และสถานภาพของตนเอง ตลอดจนทำให้ตนเองได้รับชื่อเสียง เช่น การประชุม การอบรม การศึกษาดูงาน และอาสาสมัคร ฯลฯ

4. ทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ก่อให้เกิดการท่องเที่ยว โดยเฉพาะทรัพยากรที่มีลักษณะแตกต่างกับสภาพแวดล้อมในถิ่นที่อยู่ของตนเอง ซึ่งเป็นแรงดึงดูดใจอันสำคัญที่ทำให้เกิดการท่องเที่ยวมากขึ้น

ดังนี้จึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวกับการเดินทางของบุคคลจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่มาจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน

แนวความคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

ความหมายของการบริการ ในการศึกษาเกี่ยวกับการให้บริการนี้ได้มีผู้ที่ให้ความหมายของการให้บริการไว้หลายประการ พอที่จะนำเสนอได้ดังนี้

กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เหลืองอรุ่ม, 2516 หน้า 9) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรมหนึ่งหรือกิจกรรมหลายอย่างที่มีลักษณะไม่มากก็น้อย จับต้องไม่ได้ เพื่อช่วยผ่อนคลายปัจจุหาให้กับผู้มาใช้บริการ

คอทเลอร์ (Kotler, 1990, p. 213 อ้างถึงใน กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เหลืองอรุ่ม, 2516 หน้า 9) ได้กล่าวไว้ว่า การบริการ หมายถึง กิจกรรมหรือปฏิบัติการใด ๆ ที่กลุ่มนักศึกษาหนึ่งสามารถนำเสนอด้วยตัวเอง ไม่สามารถจับต้องได้และไม่ได้ส่งผลของความเป็นเจ้าของสิ่งใด

เลทินิน (Lethinen, 1963 อ้างถึงใน กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เเหลืองอรุ่ม, 2516, หน้า 9) ได้อธิบายการบริการ หมายถึง กิจกรรมหนึ่งหรือชุดกิจกรรมหนึ่งหรือชุดกิจกรรมหลายอย่างที่เกิดขึ้นจากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรืออุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้มาใช้บริการเกิดความพึงพอใจ

ราชบัณฑิตยสถาน (2525, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของการบริการไว้ว่า การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่าง ๆ เช่น ให้บริการ การบริการ ใช้บริการ เป็นต้น

เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธ์, 2536, หน้า 12 อ้างถึงใน นารี นันตติกูล, 2545, หน้า 29) ได้ให้ความหมาย การบริการว่า การที่บุคคล กลุ่มนักศึกษาหนึ่งหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ ซึ่งอาจจะเป็นของรัฐหรือเอกชน ที่มีหน้าที่ในการส่งออกต่อการให้บริการ

สาระและแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสนับสนุนความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวมมีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ส่วน คือ

1. สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ
2. ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร
3. กระบวนการและกิจกรรม
4. ผลผลิตหรือตัวบริการ
5. ช่องทางการให้บริการ
6. ผลกระทบที่มีต่อผู้รับบริการ

wang (Whang, 1967 อ้างถึงใน นารี นันดิตกูล, 2545, หน้า 29) ได้พิจารณาการให้บริการว่าเป็นการเคลื่อนข่ายเรื่องที่ให้บริการจากชุดหนึ่งไปยังอีกชุดหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามที่ต้องการ ด้วยสาเหตุนี้ทำให้เขามองการบริการว่ามี 4 ปัจจัยที่สำคัญ คือ

1. ตัวบริการ(service)
2. แหล่งหรือสถานที่ที่ให้บริการ(sources)
3. ช่องทางการให้บริการ(channel)
4. ผู้รับบริการ(client group)

สุรชาติ มงคลศิริโรจน์, 2538, หน้า 9 อ้างถึงใน ประพันธ์ สาสกิรนย์, 2545, หน้า 21) ให้ความหมายของการบริการว่า การให้บริการ หมายถึง การทำงานเพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างรายได้หรือทำงานให้ตามความต้องการของผู้รับด้วยความสนใจ และเอาใจใส่ดูแลอย่างจริงจัง จริงใจ จนเป็นที่พอใจ ประทับใจของผู้รับบริการ ทั้งนี้ การทำงานดังกล่าวจะต้องไม่ขัดต่อระเบียบและขนบธรรมเนียมประเพณี

ความสำคัญของการบริการ

วิลลัดดา ศรีประดิษฐ์ (2542, หน้า 38) งานบริการเป็นการสร้างความพึงพอใจและประทับใจให้กับลูกค้าและผู้ที่มาติดต่อ การบริการที่ดีย่อมมีผลต่อการปฏิบัติงาน ความล้มเหลวในการให้บริการจะเป็นผลเสียหายร้ายแรง หากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ดังนั้น ผู้รับผิดชอบในการให้บริการและการต้อนรับต้องทราบนักและระลึกอยู่เสมอว่า “การบริการที่ดีต้องมีความรับผิดชอบ”

การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพจากตัวบุคคลซึ่งต้องอาศัยเทคนิค กลยุทธ์ ทักษะ และความแนบเนียนต่าง ๆ ที่จะทำให้ชนะใจลูกค้าผู้มาติดต่อธุรกิจหรือบุคคลทั่วไปที่มาใช้บริการ จึงถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน

หลักของการให้บริการ

กุดชน ธนาพงศ์ชร (2530, หน้า 303 - 304) ได้เขียนถึงหลักการให้บริการที่สำคัญมี 5 ประการ ดังนี้

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ กล่าวคือ ประโยชน์ และบริการที่องค์การจัดให้แน่น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด นี้จะเป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยเฉพาะ มีภาระนี้แล้วอกจากจะไม่เกิดประโยชน์ ถูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์และการบริการแล้วซึ่งไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้น ๆ ด้วย
2. หลักความสมำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้น ๆ ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและ สมำเสมอ มิใช่ทำ ๆ หยุด ๆ ตามความพอดีของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติ
3. หลักความเสมอภาค บริการที่ขาดขั้นนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอ หน้า และเท่าเทียมกัน ไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มนบุคคลใดกลุ่มนบุคคลหนึ่งในลักษณะ ต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด
4. หลักความประหดค ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะ ได้รับ
5. หลักความสะવก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ ง่าย สะવก สนาย สื้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระบุ่งยากใจให้แก่ผู้ให้ บริการหรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

พาราดูเมนและบาลี (Paradurman and Balee, 1991, p.145) กล่าวว่า หลักของการ บริการที่คิดต้องประกอบด้วย

1. ความเชื่อถือได้ ประกอบด้วย
 - 1.1 ความสมำเสมอ
 - 1.2 ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา
2. การตอบสนอง ประกอบด้วย
 - 2.1 ความเต็มใจที่จะให้บริการ
 - 2.2 ความพร้อมที่จะให้บริการและการอุทิศเวลา
 - 2.3 ความต่อเนื่องในการติดต่อ
 - 2.4 ปฏิบัติต่อผู้ให้บริการเป็นอย่างดี
3. ความสามารถ ประกอบด้วย
 - 3.1 ความสามารถในการบริการ
 - 3.2 ความสามารถในการสื่อสาร

4. การเข้าถึงบริการ ประกอบด้วย

- 4.1 ผู้ใช้บริการเข้าใช้บริการหรือรับบริการได้สะดวก ระเบียบขั้นตอนไม่ซับซ้อนเกินไป
- 4.2 ผู้ใช้บริการใช้เวลาอุดຍน้อย
- 4.3 เวลาที่ได้ให้บริการเป็นเวลาที่สะดวกสำหรับผู้ใช้บริการ
- 4.4 อยู่ในสถานที่ผู้ใช้บริการติดต่อได้สะดวก

5. ความสุภาพอ่อนโยน ประกอบด้วย

- 5.1 การแสดงความสุภาพต่อผู้ให้บริการ
- 5.2 การให้การต้อนรับที่เหมาะสม
- 5.3 ผู้บริการมีบุคลิกภาพที่ดี

6. การสื่อสาร ประกอบด้วย

- 6.1 มีการสื่อสารชี้แจงข้อมูลและลักษณะงานบริการ
- 6.2 มีการอธิบายขั้นตอนการใช้บริการ

7. ความซื่อสัตย์

8. ความมั่นคง ได้แก่ ความปลอดภัยทางกายภาพ

9. ความเข้าใจ ประกอบด้วย

- 9.1 การเรียนรู้ผู้ใช้บริการ
- 9.2 การให้คำแนะนำและเอาใจใส่ผู้ใช้บริการ
- 9.3 การให้ความสนใจต่อผู้ใช้บริการ

10. การสร้างสิ่งที่จับต้องได้

- 10.1 การเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการให้บริการ
- 10.2 การเตรียมอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการ
- 10.3 การจัดสถานที่ที่ให้บริการอย่างสะอาดสวยงาม

การพัฒนาระบบการให้บริการ

พนักงานและผู้บริหารงานบริการจะต้องพัฒนาระบบการทำงาน เพื่อเสริมสร้างคุณภาพงานบริการให้ก้าวไกลในธุรกิจบริการ ดังนี้ (สมชาย กิจธรรม, หน้า 38 - 39)

สร้างคุณภาพ 8 ดอกในการสร้างความพึงพอใจสูงสุด ดังนี้

1. เข้าใจในความต้องการของลูกค้า
2. มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร

3. ความมีมารยาท
4. ความรับผิดชอบ
5. ความสามารถรอบรู้
6. ความน่าเชื่อถือ
7. ความน่าไว้วางใจ
8. การมีสุขภาพกายดีและสุขภาพจิตที่ดี

กำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามตัวอย่างมาตรฐานการให้บริการ จัดให้มีการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรในการให้บริการต่าง ๆ เพื่อความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ที่จะสร้างความพึงพอใจทุกครั้งเมื่อให้บริการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อสร้างภาพลักษณ์ ให้กับองค์กร โดยการเป็นข่าวในทางสร้างสรรค์ควบคู่กับการใช้สื่อต่าง ๆ โฆษณาและประชาสัมพันธ์

พัฒนาพนักงานผู้ให้บริการใน 3 องค์ประกอบสำคัญ

1. บุคลิกภาพ
2. ความสามารถในการสื่อสาร
3. วิธีการทำงาน / บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาระบบการให้บริการ เพื่อให้เกิดผลสำคัญ 2 ประการ คือ

1. ปริมาณและคุณภาพการให้บริการ
2. บนเงื่อนไข “ความถูกต้อง” และ “ถูกใจ”

ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ควบคู่ เช่น ISO 9000, ISO 1400, TQM และเครื่องจักร

อิเล็กทรอนิกส์สมัยใหม่

สร้างระบบ แนวทาง วิธีการอย่างมีหลักการเสนอในการให้บริการ

การวัดคุณภาพในการบริการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2541, หน้า 288 - 289) กล่าวว่า คุณภาพบริการ คือ ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการในธุรกิจให้บริการ คุณภาพของการให้บริการเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะสร้างความแตกต่างของผู้รับบริการ เป็นสิ่งที่กระทำ ผู้รับบริการจะพอใจถ้าได้รับสิ่งที่ต้องการ (what) เมื่อผู้รับบริการมีความต้องการ (when) ณ สถานที่ผู้รับบริการต้องการ (where) และในรูปแบบที่ต้องการ (how) คุณภาพการให้บริการ (service quality) จะมีลักษณะดังนี้

1. การเข้าถึงลูกค้า (access) บริการที่ให้กับลูกค้า ต้องอำนวยความสะดวกในด้านเวลา สถานที่แก่ลูกค้า คือ ไม่ให้ลูกค้าต้องคอยนาน ทำเลที่ตั้งเหมาะสมเพื่อแสดงถึงความสามารถของ การเข้าถึงลูกค้า

2. การติดต่อสื่อสาร (communication) มีการอธิบายอย่างถูกต้อง โดยใช้ภาษาที่ลูกค้าเข้าใจได้ง่าย

3. ความสามารถ (competence) บุคลากรที่ให้บริการต้องมีความชำนาญ และมีความรู้ ความสามารถในการทำงาน

4. ความมั่นใจ (courtesy) บุคลากรต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ มีความเป็นกันเอง มีวิจารณญาณ

5. ความน่าเชื่อถือ (credibility) บริการที่ให้กับลูกค้าต้องมีความสม่ำเสมอและความไว้วางใจในบริการ โดยเสนอบริการที่ดีที่สุดให้แก่ลูกค้า

6. ความไว้วางใจ (reliability) บริการที่ให้กับลูกค้าต้องมีความสม่ำเสมอและถูกต้อง

7. การตอบสนองลูกค้า (responsiveness) พนักงานจะต้องให้บริการและแก้ไขปัญหาแก่ลูกค้าอย่างรวดเร็วตามที่ลูกค้าต้องการ

8. ความปลอดภัย (security) บริการที่ให้ต้องปราศจากอันตราย ความเสี่ยงและปัญหาต่างๆ

9. การสร้างบริการให้เป็นที่รู้จัก (tangible) บริการที่ลูกค้าได้รับ จะทำให้เขามารถคาดคะเนถึงคุณภาพบริการดังกล่าวได้

10. การเข้าใจและรู้จักลูกค้า (understanding / knowing customer) พนักงานต้องพยายามเข้าใจถึงความต้องการของลูกค้า และให้ความสนใจตอบสนองความต้องการดังกล่าว

จากความหมายของการบริการดังกล่าว สรุปได้ว่า การบริการ หมายถึง การดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการอย่างยอดเยี่ยมเป็นเลิศ โดยยึดหลักว่าต้องมีความตระหนักรู้ รวดเร็ว และถูกต้อง ตรงกับความต้องการของผู้รับบริการมากที่สุด อันจะนำมาซึ่งความประทับใจหรือความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย พ.ศ. 2547 – 2551 (ร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีปี พ.ศ. 2548 – 2551)

เป้าประสงค์

การท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมหลักที่ดีบ โตกอย่างยั่งยืน เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ที่สามารถกระจายรายได้และโอกาสในการพัฒนาชุมชนอย่างทั่วถึง วิสัยทัศน์

ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย ภายในปี 2551

เป้าหมาย

ในปี 2551 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นเป็น 20 ล้านคน หรือมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่น้อยกว่า 700,000 ล้านบาท

ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว มี 3 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มจีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว
วัฒนธรรม

1. เพื่อกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยมากขึ้น
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เป็นไปตาม

เป้าหมาย

3. เพื่อดำเนินการตลาดเชิงรุกที่เกิดผลได้ในระยะเวลารวดเร็ว และเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยรวม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มส่วนแบ่งการตลาด(Market Share) ในภูมิภาคเอเชียมากกว่าร้อยละ 10 ในสิ้นปี 2551 ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันตลาดเชิงรุก ทั้งในและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Gateway ในภูมิภาคเอเชีย

กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบสารสนเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริม World Event Marketing

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

1. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นกลไกหลักในการกระจายรายได้และสร้างความเข้มแข็งแก่

2. เพื่อพัฒนาและพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายทางการตลาดและเป็น Magnet ดึงดูดนักท่องเที่ยว

3. เพื่อให้สินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวมีมาตรฐาน สร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว

4. เพื่อให้นักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในมาตรฐานด้านรักษาระบบนิเวศและทรัพยากรของนักท่องเที่ยว โดยมีเป้าหมาย คือ

4.1 มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเป้าหมายทางการตลาด และเป็น Magnet เพียงพอที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มากกว่าร้อยละ 10 ต่อปี

4.2 รายได้ของประชาชนพื้นที่เป้าหมายที่มาจากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 15 ต่อปี

4.3 มีแหล่งท่องเที่ยวไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ท่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ องค์กรชุมชนดูแลอนุรักษ์ และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 4 กลยุทธ์ ดังนี้

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างพัฒนาพื้นฟู และเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มมาตรฐานการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนามาตรฐานการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ

นักท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้มีระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ

2. เพื่อเพิ่มจีดความสามารถขององค์กรภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

3. เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ระดับชาติ

นโยบายรัฐบาล และยุทธศาสตร์การพัฒนา 19 กลุ่มจังหวัด โดยมีเป้าหมาย คือ

3.1 องค์กรที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีจำนวนเพิ่มขึ้น

3.2 เพิ่มจำนวนบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีความสามารถในการบริหารจัดการที่ดี

3.3 มีการดำเนินการตามแผนงาน / โครงการบูรณาการด้านการท่องเที่ยว

ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มจีดความสามารถผลกระทบทางท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้เป็นแกนหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบบูรณาการในทุกระดับทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในประเทศและต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สำรวจ จัดทำ ทะเบียน อนุรักษ์และพื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว

แผนการตลาดท่องเที่ยวปี 2548 และพิเศษการตลาดการท่องเที่ยวปี 2549 – 2551

1. วิสัยทัศน์ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มุ่งพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมการไทย ให้ก้าวสู่มาตรฐานที่มีคุณภาพ (quality) และเป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (sustainability) ที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก (competitiveness) อันจะนำไปสู่การเป็นศูนย์การท่องเที่ยวเอเชีย (Tourism Capital of Asia)

2. ภาพลักษณ์ประเทศไทย Happiness on Earth

3. ทิศทางการดำเนินงาน Quality & Value

มุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ (quality) โดยนำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวที่มีคุณค่า และคุ้มค่า (value) แก่การมาเยี่ยมเยือน

คุณค่า = มีคุณภาพและสร้างความประทับใจ

คุ้มค่า = มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน

1. เพื่อเพิ่มรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย โดย

1.1 นุ่งเนื้นการเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยและเพิ่มวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

1.2 รักษาอัตราขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวโน้มการเติบโต

2. เพื่อกระตุ้นให้เกิดการหมุนเวียนเงินตราภายนอกในประเทศไทยและการกระจายรายได้สู่

ภูมิภาคโดยส่งเสริมให้กับไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น

3. กลยุทธ์ส่งเสริมตลาดต่างประเทศ ปี 2548

3.1 เจาะกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพที่มีการใช้จ่ายสูง

3.2 ส่งเสริมกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการใช้จ่ายสูงของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นและพัฒนา

3.3 โฆษณาประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้และภาพลักษณ์ด้านบวกของประเทศไทย

3.4 ส่งเสริมการท่องเที่ยวในช่วง Green Season

3.5 เพิ่มความถี่ในการเดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยในตลาด Short Haul

3.6 สร้างศักยภาพและเพิ่มปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน

3.7 เสนอขาย Event กิจกรรม เทศกาลงานประเพณี ให้เป็นสินค้าหลักทางการ

ท่องเที่ยว

4.8 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Gateway สู่ภูมิภาคเอเชีย ตลาดต่างประเทศ “

Happiness on Earth ”

Concept นำเสนอคุณภาพลักษณะด้านกายภาพ (physical) และคุณลักษณะด้านอารมณ์ (emotional) ของประเทศไทยที่สร้างความสุขและความรื่นรมย์ให้กับนักท่องเที่ยว

4. กลยุทธ์ส่งเสริมการตลาดในประเทศไทย 2548

4.1 สร้างกระแสนิยมการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศไทย

4.2 เพิ่มความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยว

4.3 เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ

- 4.4 การเพิ่มวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวคนไทย
- 4.5 การเพิ่มค่าใช้จ่ายนักท่องเที่ยว
- 4.6 การกระจายพื้นที่ท่องเที่ยว
- 4.7 ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคอีสาน และ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นกรณีพิเศษ

4.8 การกระจายศูนย์กลางท่องเที่ยว

4.9 การเพิ่มคุณภาพชีวิตคนไทย ตลาดในประเทศ “เที่ยวที่ไหนไม่สุขใจ เท่าบ้านเรา”

Concept นำเสนอศินค้าท่องเที่ยวที่มีความสวยงามและศินค้าที่น่าสนใจที่ไม่เคยมีผู้ผลิต เพื่อสร้างกระแสและกระตุ้นให้คนไทยเกิดความรู้สึกว่าประเทศไทย มีความเปลี่ยนใหม่น่าค้นหา อีกมากมาย จนอยากร่วมเที่ยวในเมืองมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกให้เกิดความรักชาติและ ความภูมิใจในความเป็นชาติไทย

แผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรีปี 2548 – 2551 (ร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรี ปี พ.ศ. 2548 – 2551)

1. วิสัยทัคณ์จังหวัดจันทบุรี (vision)

“ ราชาแห่งอัญมณี ราชานีแห่งผลไม้ ประมงมากมาย ท่องเที่ยวหลากหลาย ค้าขาย ชายแดน ”

2. วิสัยทัคณ์ด้านการท่องเที่ยว “ เป็นแหล่งท่องเที่ยวคุณภาพหลากหลาย ”

3. ภาพลักษณ์เชิงการท่องเที่ยวของจังหวัดจันทบุรี (Brand Image / Selling Point)

3.1 Motto Campaign “จันทบุรี อัญมณี ผลไม้ และชายหาด” “ Chanthaburi : City of Gems ”

3.2 จุดขายหลักและจุดขายเสริมของจังหวัดจันทบุรี

3.2.1 คินเดนแห่งอัญมณี ที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย / ของโลก

3.2.2 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร สวนผลไม้ ศูนย์วิจัยพืชสวน จัดได้ว่าจังหวัดจันทบุรี เป็น Tropical Fruit Paradise (Quality & Value) แคนส์วารค์แห่งผลไม้คุณภาพ โดยเฉพาะ ทุเรียนและมังคุด

3.2.3 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การท่องเที่ยวทางทะเลและพฤษภัย ศูนย์ศึกษา พัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน Sea Beach ของหาดต่าง ๆ ตั้งแต่ หาดคุ้งวิมาน กลุ่มอ่าวคุ้งกระเบน เจ้า

หลวง แหลมสิงห์ อุทayanแห่งชาติເບາດີຈູນ ອຸທຍານແໜ່ງຫາຕິນໍາຕົກພລື້ວ ເຕຮັກມາພັນຫຼີສັຕິວິປາເຫາ
ສອຍດາວ ກົງກຽມຄົມຄ່ອງແກ່ໂປ່ງນໍາຮ້ອນ ແລະເຖິງໂອເອຊີສ ຊືວີເລົດ

3.2.4 ຈຸດຂາຍທາງຄາສນາ (ໄໝວພຣະເສຣີມສີຣິມຄລ) ຮອຍພຣະພຸທນະທາຫລວງ ວັດ
ເຫາສຸກົມ ວັດໄຟຄ້ອມ ວັດທອງຫ້ວ ແລະວັດມັງກຽນປຸປາຮາມ

3.2.5 ເສັ້ນທາງເດີນທັພ (ຕາມຮອຍພຣະນາທສມເຈົ້າພຣະເຈົ້າຕາກສິນ)

3.2.6 ກາຣຄ້າໝາຍແດນ

4. ເປົ້າໝາຍກາຣທ່ອງເຖິງວອງຈັງຫວັດຈັນທນຽມ

4.1 ເພີ່ມຈຳນວນຜູ້ມາເຢືນເຢືນ (visitor) ຂອງຈັງຫວັດຈັນທນຽມໃຫ້ໄດ້ 1,200,000 ຄນ
ໃນປີ 2551

4.2 ເພີ່ມຮາຍໄດ້ຈາກກາຣທ່ອງເຖິງຈັງຫວັດຈັນທນຽມໃຫ້ໄດ້ 1,500 ລ້ານບາທ ໃນປີ 2551

5. ປະເຄີນຍຸທສາສຕ່ຣ (Strategic Issue)

ຈັງຫວັດຈັນທນຽມຈະຕ້ອງມີກາຣດຳເນີນງານໃນ 2 ດ້ານຄວນຄຸ້ກັນໄປ ກື່ອກາຣພັດນາຄຸນກາພແລະ
ສິນຄ້າແລະບົກຄາກທາງກາຣທ່ອງເຖິງ (Products Development)

ກາຣສ່າງເສຣີມກາຣຕາດ (Marketing Promotion) ຈຶ່ງຈະມີປະເຄີນຍຸທສາສຕ່ຣໃນກາຣ
ດຳເນີນກາຣ ດຳນີ້

1. ພັດນາແລະສ່າງເສຣີມກາຣທ່ອງເຖິງວັນພື້ນຮູນທີ່ຢືນຢັນ ໂດຍເນີນກາຣພັດນາແລະສ່າງເສຣີມ
ດ້ານກາຣທ່ອງເຖິງໃຊ້ນິເວສກາເກຍຕຣ ທ່ອງເຖິງທາງທະເລ ປະວັດສາສຕ່ຣ ແລະພຈຸກັບ

2. ຍກຮະດັບຄຸນກາພ ມາຕຽນສິນຄ້າແລະບົກຄາກທາງກາຣທ່ອງເຖິງ ບຸກຄາກທີ່ເກີ່ວຂຶ້ອງ
ຮວມທັງເທິງໂນໂລຢີສາຮັນເທິງດ້ານກາຣທ່ອງເຖິງ ແລະເພີ່ມຂຶດຄວາມສາມາດໃນກາຣແບ່ງຂັນ

3. ພັດນາ / ປັບປຸງແຫລ່ງທ່ອງເຖິງເດີນ ແລະສ່າງເສຣີມແຫລ່ງທ່ອງເຖິງທີ່ມີສັກຍກາພໃໝ່ ຈະ
ສ່າງກົງກຽມທາງກາຣທ່ອງເຖິງໃຫ້ສາມາດທ່ອງເຖິງຕອດທັງປີ ຕດອດຈົນສ່າງເສຣີມກາຣລົງຖຸນັດ້ານ
ກາຣທ່ອງເຖິງໃຫ້ສອດຄລື້ອງກັບຈຸດຂາຍຂອງຈັງຫວັດ

4. ດຳເນີນກົງກຽມທາງກາຣຕາດໃນເຊີງຮູກເພື່ອເຈົ້າກຸ່ມຕາດເປົ້າໝາຍທີ່ມີສັກຍກາພທັງໃນແລະ
ຕ່າງປະເທດ ຮົມທັງເຊື່ອນໂຍກກາຣທ່ອງເຖິງໃນຮະດັບກຸ່ມຈັງຫວັດກາຕະວັນອອກແລະສູ່
ອນຸກົມມີກາຄອື່ນ ຈະ

5. ສ່າງເສຣີມກາພລັກນໍ້ອງກາຣທ່ອງເຖິງວັນທນຽມໃຫ້ເປັນ LAND OF AGRO &
ECO TOURISM ແລະສ່າງຄວາມເດັ່ນຮັດດ້ານອາຫານນໍາໄປສູ່ກວ່າວອງໂລກ

6. ຍຸທສາສຕ່ຣ / ກລຍຸທີ່ (strategic / tactic)

6.1 ຍຸທສາສຕ່ຣທີ່ 1 ກາຣຍກະດັບຄຸນກາພແລະມາຕຽນສິນຄ້າແລະບົກຄາກ

6.1.1 พัฒนาพื้นที่สร้างแหล่งท่องเที่ยวและส่งเสริมให้ทุกภาค มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง คุ้มครองพื้นที่ทางวัฒนธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งเพิ่มทักษะในการบริหารจัดการดูแลแหล่งท่องเที่ยวที่ได้แก่หน่วยงาน ชุมชนที่รับผิดชอบ

6.1.2 พัฒนาและส่งเสริมการ บริการบุคลากรด้านการท่องเที่ยวทุกระดับให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

6.1.3 พัฒนาและส่งเสริมระบบการคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว ตลอดจนสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เพียงพอ มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน

6.1.4 สร้างความมั่นใจในการเฝ้าระวัง และรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว อีกทั้งแก้ไขปัญหาความ-eraดัดเจอนักท่องเที่ยว ตลอดจนมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างทั่วถึง

6.1.5 ส่งเสริมทุกภาคที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวให้มีการบริหารจัดการแบบบูรณาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การเพิ่มศักยภาพ จัดความสามารถในการแข่งขัน

6.2.1 พัฒนาจุดขาย (selling point) ด้านอัญมณีที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับราคา (quality & value)

6.2.2 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีให้เป็นศูนย์กลาง Ago & Eco Tourism ตลอดจนเพิ่มความเด่นชัดในจุดขายด้านอาหาร สะอาด ปลอดภัย และการเป็นครัวของโลก

6.2.3 พัฒนาและส่งเสริมด้านการตลาด การประชาสัมพันธ์เชิงรุกแก่กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพทึ้งในและต่างประเทศ(กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มครอบครัว กลุ่มเยาวชน / ศิริมนา / ขับรถคนต่างด้าว / Expat และ กลุ่มศาสนา โดยเฉพาะกลุ่มท่องเที่ยวจากพัทยาให้กระจายตัว มากยังจังหวัดจันทบุรี

6.2.4 พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชื่อมโยงในกลุ่มภาคตะวันออกไปสู่อนุภูมิภาคอื่นและประเทศเพื่อนบ้าน ทั้งทางบกและทางทะเล (gateway)

6.2.5 เสริมสร้างความร่วมมือทางการตลาดในทุกภาคที่เกี่ยวข้องด้านการท่องเที่ยวและบูรณาการร่วมกัน เพื่อสร้างมาตรฐานทางและดำเนินการตลาดเชิงรุกอย่างเป็นเอกภาพ

6.2.6 พัฒนาเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย ที่มีศักยภาพ

6.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การเพิ่มพูนและกระจายรายได้

6.3.1 แสวงหา พัฒนา และส่งเสริมกิจกรรมงานเทศบาล ประเพณี Event ที่โอด เด่น มีเอกลักษณ์และมีศักยภาพในการแข่งขัน ได้ต่ออุดปี

6.3.2 พัฒนาและส่งเสริมสินค้า ของที่ระลึกให้ได้คุณภาพ มาตรฐาน รวมทั้ง พัฒนาฐานรากลักษณ์ในการขาย การบรรจุหีบห่อ ขยายช่องทางการจำหน่ายให้ทั่วถึง ตามจุดแหล่งท่องเที่ยวจุดเด่นๆ

6.3.3 ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระยะยาว รวมทั้งพัฒนา ปรับปรุงการบริการ สำหรับความต้องการที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับกลุ่มนักท่องเที่ยวพัฒนาระยะยาว

แนวความคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางการท่องเที่ยว

ความหมายและประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว

วินิจ วีรยางค์ (2532, หน้า 56) ได้ให้ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว หมายถึง “สถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมและวัฒนธรรมประเพณีที่สะท้อนให้เห็นถึงอารยธรรมท้องถิ่นที่มีลักษณะเด่น สามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวได้” ในกรณีของประเทศไทยเรานั้น อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยว ซึ่งสามารถแบ่งตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสวยงามเกิดขึ้นตามธรรมชาติ ได้แก่ ภูเขา ถ้ำ น้ำพุร้อน บ่อน้ำร้อน เผด็จสงวนพันธุ์สัตว์ สวนสัตว์ อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนรุกข์ชาติ ทะเล หาดทราย และทะเลสาบ เป็นต้น

2. ประเภทโบราณวัตถุสถานและศาสนสถาน เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ โบราณคดีหรือศาสนา ได้แก่ วัด โบราณสถาน อุทยานประวัติศาสตร์ ชุมชน โบราณ พิพิธภัณฑ์ ศาสนสถาน กำแพงเมือง คูเมือง อนุสาวรีย์ และอนุสรณ์สถาน เป็นต้น

3. ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรมเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งในลักษณะของพิธีงานประเพณี ความเป็นอยู่ วิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านชาวเขา สภาพชีวิตในชนบท ศูนย์วัฒนธรรม สินค้าพื้นเมือง ไร์ สวน พืช ผัก และเมือง ตัวอย่างเช่น ตลาดน้ำดำเนินสะดวก งานช้างจังหวัดสุรินทร์ และสวนสามพราน

การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทรัพยากรการท่องเที่ยวนั้น นับได้ว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องจะต้องช่วยกันอนุรักษ์ไว้ให้อยู่ในสภาพที่สวยงามและคงทน ประทับใจแก่นักท่องเที่ยวตลอดเวลา การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยทั่วไปแล้ว

หมายถึง การปรับปรุงแก้ไขและคุณภาพการบริการท่องเที่ยวต่างๆ ที่มีอยู่ ให้คงความงามและมีคุณค่า โดยการนำมาใช้อย่างถูกต้อง และก่อให้เกิดประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวมากที่สุดเอาไว้ให้คงอยู่ในสภาพนี้ ๆ ให้นานที่สุดที่จะสามารถทำได้

การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวในแต่ละประเภทมีวิธีการที่แตกต่างกันไปตามลักษณะของทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีทั้งประเภทธรรมชาติ โบราณสถาน และวัฒนธรรม ประเพณี เนื่องจากบริเวณพื้นที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้เป็นบริเวณอุทยานแห่งชาติ จึงใช้วิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ ซึ่งจะกระทำได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้
(วินิจ วีรยางกูร, 2532, หน้า 72)

1. ป้องกันไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเสียหายโดยวิธีการต่างๆ เช่น ป้องกันไฟไหม้ป่า ป้องกันการล่าสัตว์ ป้องกันการปล่อยน้ำเสีย ป้องกันการทิ้งเศษขยะมูลฝอย ป้องกันการพังทลายของพื้นดินหรือโอดหิน ป้องกันการขัดเจ็บข้อความต่างๆ ฯลฯ

2. ป้องกันโดยวิธีการรักษาความสะอาด โดยการเตรียมภายนะไว้รองรับชนบุคลฝอยอย่างเพียงพอและมีเจ้าหน้าที่ดูแลอย่างใกล้ชิด

3. ไม่ทำการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงสถานที่ท่องเที่ยวเกินความจำเป็นหรือทำไม่กลมกลืนกับธรรมชาติ

4. มีคำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวอย่างชัดเจนว่า เมื่อเข้าไปในสถานที่ท่องเที่ยว แต่ละแห่งนั้น จะต้องลงทะเบียนทำการไดบ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้สภาพธรรมชาติถูกทำลายไป

5. อื่น ๆ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวนี้ นอกจากเป็นการรักษาสภาพแวดล้อมรอบตัวของเรามาให้เสื่อมโทรม มีธรรมชาติที่สวยงาม เป็นสมบัติวัฒนธรรมประจำชาติที่น่าภาคภูมิใจแล้ว ยังจะก่อผลทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นด้วย เช่น ให้บริการที่พักแรมแก่นักท่องเที่ยว ได้ขายอาหารและเครื่องดื่ม ให้บริการรถรับส่งนำเที่ยวและนำสินค้าหัตถกรรมมาขาย เป็นของที่ระลึก และวัสดุหรือโบราณสถาน ได้รับเงินบริจาคจากนักท่องเที่ยวเพื่อนำไปใช้ปฏิสังขรณ์ กันต่อไป

องค์ประกอบของธุรกิจท่องเที่ยว

วิชัย เทียนน้อย(2528, หน้า 11- 20) ได้กล่าวถึง ปัจจัยของการพัฒนาการท่องเที่ยว สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านธรรมชาติ เช่น ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม เช่น การประกอบอาชีพของประชากร ขนบธรรมเนียมประเพณี และมรดกทางประวัติศาสตร์ เป็นต้น
 3. ปัจจัยทางด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ที่พักแรม และอาหาร เป็นต้น
 4. ปัจจัยทางด้านนักท่องเที่ยว เช่น จำนวนนักท่องเที่ยว ประเภทของนักท่องเที่ยว และการกระจายของนักท่องเที่ยว เป็นต้น

วรรณ วงศ์วนิช (2539, หน้า 58 - 61) ได้กล่าวถึง สถานที่ท่องเที่ยวสรุปได้ว่า ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. สถานที่ท่องเที่ยวที่เกิดจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สถานที่ท่องเที่ยวนี้นับว่าเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวได้มากที่สุด แบ่งออกเป็น 4 ประเภท คันธ์

- 1.2 สัตว์ป่า คือ แหล่งอนุรักษ์สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ
 - 1.3 สภาพภูมิอากาศ เช่น แสงแดด สายลม และอากาศอบอุ่น เป็นต้น
 - 1.4 ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น พระอาทิตย์เที่ยงคืน หรือการเกิดสุริยุปราคา

2. สถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมส่องสว่างขึ้น สามารถแยกออกได้ 8 ประการ คือ

- ## 2.1 ประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และด้านศาสนา

- ## 2.2 ประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี

- ### 2.3 กีฬาต่างๆ

- #### 2.4 สถานที่เชิงเทคนิคและอุตสาหกรรม

- ## 2.5 กิจกรรมบันเทิง

- ## 2.6 ສ່ວນສາທາລະ

- ## 2.7 สวนสนุก

- ## 2.8 ศูนย์การค้า

- ## 2.9 ร้านขายของ

- ## การทบทวนของนักเรียน

- ## ระบบ กีด กะบกที่เก

จากที่ศูนย์ของนักวิชาการคังก์ล่าวสรุปได้ว่า กิจกรรมสถานที่ท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น โบราณสถาน โบราณวัตถุ ชนบทธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น และประเภทที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ เช่น น้ำตก ชายหาด และทะเล เป็นต้น

อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว

อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว เป็นอุทyanแห่งชาติที่ประกอบไปด้วย แหล่งท่องเที่ยว ประเภทน้ำตกที่มีความสวยงามเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว มีทิวทัศน์ที่เป็นป่าไม้ ภูเขา ลำธาร และน้ำตกที่มีลักษณะของความสวยงามตามธรรมชาติ และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ได้แก่ น้ำตกพลีว น้ำตกตรอกนอง น้ำตกคลองนารายณ์ และน้ำตกมะกอก ในเนื้อที่ประมาณ

134.50 ตารางกิโลเมตร

นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดีที่มีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ปรากฏอยู่ อันได้แก่ องค์กรณ์เจดีย์ และสหูปะรานางเรือล่ม ซึ่งอยู่บริเวณน้ำตกพลีว แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ สามารถที่จะพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับมาตรฐาน และยังสามารถสร้าง กิจกรรมด้านอื่น ๆ เช่น การจัดทำอาหารเดินป่ากีழารมชาติ หมู่ทิวทัศน์ที่สอดคล้องกับลักษณะ การท่องเที่ยวและประเภทของแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ

แหล่งท่องเที่ยวของอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว มีดังนี้

1. น้ำตกพลีว เป็นน้ำตกที่สวยงามมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมานาน บริเวณทางเข้าน้ำตก เป็นที่ทำการอุทyanแห่งชาติ ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และกลุ่มน้ำตกพลีว การพัฒนาในพื้นที่ บริเวณนี้ค่อนข้างสมบูรณ์ มีถนนลาดยาง ร้านค้า ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ นักท่องเที่ยวสำหรับชื่อน้ำตกพลีวนี้ ค่าวา พลีว มาจากภาษาชอง เชื่อว่าเดิมชื่อแปลว่า ทรายหรือหาดทรายหรืออาจมาจากชื่อของดินไม้ขันดินนึงที่ชอบขึ้นอยู่ทั่วไปในบริเวณนี้บริเวณ อ่างของน้ำตก โดยทั่วไปจะพบฝุ่นปลาพлов ที่มีเกล็ดใหญ่ สีน้ำตาลล้มเหลว ห้องสีขาว มักอยู่ตาม ผิวน้ำว่าเป็นน้ำได้ร่วยวิ่ง ตัวโตเต็มที่ขนาด 50 เซนติเมตร ชอบกินใบและเมล็ดพืชป่าที่หล่นลงมา ตามน้ำ ซึ่งบางชนิดไม่เป็นอันตรายแต่เป็นพิษสำหรับคน และบริเวณนี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ กิจการยักษ์ หรือตระกูล

2. สหูปะรานางเรือล่ม และองค์กรณ์เจดีย์ จากที่ทำการอุทyan ๆ เดินขึ้นไปยังน้ำตก พลีว ระหว่างทางจะพบสหูปะรานางเรือล่ม รูปทรงปิรามิด สร้างขึ้นสมัยพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2424 เป็นที่บรรจุพระอังค์ของสมเด็จพระ นางเจ้าสุนันทาภูมารีตัณ์ เนื่องจากพระองค์ท่านเคยเสด็จประพาสน้ำตกพลีว และบริเวณ ใกล้เคียงกันจะพบองค์กรณ์เจดีย์เป็นเจดีย์ทำด้วยศิลาแลง สร้างขึ้นในสมัยพระบาทสมเด็จพระ จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดให้พระยาจันทบุรี เป็นแม่กองสร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2419

3. จุดชนวน ด้านหลังที่ทำการอุทyanแห่งชาติ จะมีเส้นทางลัดย่างค่อนข้างชัน ปืนไปบนยอดเขา ซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล平原 250 เมตร บนยอดเขาจะมองเห็นห้ศนียกภูอันงดงามของอำเภอแหลมสิงห์ และชายทะเลโดยรอบ

4. น้ำตกตกรอกนอง อุญในพื้นที่ตำบลตกรอกนอง อำเภอคลุง การเดินทาง โดยรถบัสที่ใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 3 (สุขุมวิท) โดยผ่านทางแยกเข้าสู่น้ำตกพลิวไปทางจังหวัดตราด ถึงสี่แยกเข้าอำเภอคลุง แล้วเลี้ยวซ้ายไปตามถนนสายคลุง – มะขาม อีกประมาณ 10 กิโลเมตร ถึงทางแยกเข้าน้ำตกตกรอกนองบริเวณตลาดตกรอกนอง เข้าไปตามเส้นทางสู่น้ำตกตกรอกนอง อีกประมาณ 2 กิโลเมตรก็จะถึงที่ทำการหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ น้ำตกตกรอกนอง เส้นทางค่อนข้างแคบ รถบัสขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าได้ บริเวณลำธารน้ำตกจะมีพื้นที่สำหรับให้นักท่องเที่ยวใช้ในการพักผ่อน ถึงแม้ว่าจะมีความสวยงามและความรื่นรมย์มากกว่าน้ำตกพลิว แต่ก็มีลำธาร น้ำตกคู่ขนานไปกับทางเดินป่าถึง 2.5 กิโลเมตรสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้มากขึ้น ในบริเวณลำธารชั้นล่างเดินเข้าไปบนน้ำตกกับลำธารจะพบกับน้ำตกไม้ซี้ เดินทางตามเส้นทางเดินป่าเข้าไปอีกประมาณ 2.5 กิโลเมตรจะเป็นน้ำตกชั้นบนสุดคือ น้ำตกตกรอกนอง ซึ่งมีความสวยงามมีน้ำตกอดปี

5. น้ำตกคลองนารายณ์ อุญที่ตำบลคลองนารายณ์ ห่างจากตัวเมืองจันทบุรีไปตามทางหลวงหมายเลข 3 (สุขุมวิท) ประมาณ 6 กิโลเมตร เลี้ยวแยกเข้าสู่น้ำตกอีก ประมาณ 2 กิโลเมตร ผ่านสวนผลไม้ตตลอด 2 ข้างทาง จะถึงที่ทำการหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ น้ำตกคลองนารายณ์ น้ำตกแห่งนี้ไม่มีทางเดินป่าที่สะดวก จึงต้องปีนป่ายและเดินตามลำธารสลับกับทางเดิน日正式 น้ำตกแห่งนี้แนะนำสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินป่าสัมผัสรธรรมชาติ

6. น้ำตกมะกอก อุญที่ตำบลลุมนาไฟ อำเภอคลุง การเดินทางจากตัวจังหวัดจันทบุรีไปตามเส้นทางจันทบุรี – มะขาม เดินทางตามเส้นทางเดียวกับน้ำตกตกรอกนอง โดยเลียทางแยกเข้าน้ำตกตกรอกนองไปอีกประมาณ 6 กิโลเมตร จะถึงทางแยกเข้าน้ำตกมะกอก ทางด้านซ้ายมีอุโมงค์ลูกรังอีกประมาณ 1.5 กิโลเมตร จะถึงที่ทำการหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ น้ำตกมะกอก จากนั้นเดินทางตามทางเท้าจะถึงน้ำตกมะกอก น้ำตกแห่งนี้เป็นน้ำตกขนาดเล็กแนะนำสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบสัมผัสรธรรมชาติ นักท่องเที่ยวโดยทั่วไปจึงไม่นิยมมาท่องเที่ยวน้ำตกแห่งนี้

7. อ่างเก็บน้ำห้วยตาโนน อุญที่ตำบลมะขาม อำเภอคลุง การเดินทางใช้เส้นทางเดียวกับน้ำตกมะกอก โดยเลียทางแยกเข้าน้ำตกมะกอกประมาณ 6 กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายมือ (ป้อมตำราวจ) เข้าอ่างเก็บน้ำห้วยตาโนน ประมาณ 8 กิโลเมตร จะถึงหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ บ้านอ่างในบริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยตาโนนแห่งนี้ ได้มีนกเป็ดแดง (DENDROCYGNA JAVANICA) จำนวนมากมาอาศัยอยู่ ดังนั้นบริเวณนี้จึงแนะนำสำหรับเป็นจุดที่ศึกษาธรรมชาติ ทำซุ้มสำหรับดูนกเป็ดน้ำ หรือศึกษาธรรมชาติได้ในขณะเดียวกัน

ดังนั้น อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลิว มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นน้ำตกอยู่มากในอุทyan แห่งชาติจึงได้ทำสื่อความหมายธรรมชาติที่มีอยู่ในอุทyanแห่งชาติพร้อมแผ่นพับตลอดจนการนำ เที่ยวให้ได้เป็นมาตรฐานสากล ดังมีรายละเอียดทางด้านสื่อธรรมชาติ ดังนี้

การสื่อความหมายธรรมชาติ

การรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้คงอยู่เป็นเป้าหมายสำคัญของการจัดตั้งอุทyanแห่งชาติ ดังนั้น การสื่อความหมายธรรมชาติ จึงเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดตั้งอุทyan แห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะให้ผู้มาใช้บริการจากอุทyanแห่งชาติ ได้รับทราบถึงข้อมูลทาง ธรรมชาติที่เกี่ยวกับอุทyanแห่งชาติ ตลอดจนคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติที่ผูกพันต่อชีวิต และ ความเป็นอยู่ของมนุษย์ ทั้งนี้โดยมุ่งหวังที่จะเกิดความชื่นชม ประทับใจกับธรรมชาติ ความเข้าใจ ความตระหนัก และมิจิตสำนึกในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของอุทyanแห่งชาติ การสื่อความหมายธรรมชาติอาจทำได้โดยทางตรงและทางอ้อมด้วยการสอดแทรกเข้าไปใน กิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยว สำหรับการสื่อความหมายธรรมชาติที่มีอยู่ในอุทyanแห่งชาติ น้ำตกพลิว มีดังนี้

1. ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งตั้งอยู่บริเวณเดียวกันกับที่ทำการอุทyanแห่งชาติ เป็น สถานที่รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของอุทyanแห่งชาติ โดยมีการสื่อความหมายในรูปแบบของการจัด นิทรรศการ มีตัวอย่างของสัตว์ป่าที่สัตต์ฟติไว้ให้ชม มีแบบจำลองพื้นที่ และข้อมูลด้านการเดินทาง ในแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ ตลอดจนบริการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจัดได้ค่อนข้างเหมาะสม แต่การดำเนินงานที่ผ่านมาได้รับการตอบสนองจากผู้เข้ามาใช้บริการไม่มากนัก

2. ป้ายชื่อองค์ประกอบธรรมชาติ ได้ดำเนินการในบริเวณที่ทำการอุทyanแห่งชาติ บริเวณจุดชมวิว ทางเดิน ไปน้ำตกพลิว ได้อย่างดี ค่อนข้างเหมาะสม และบริเวณทางเดินศึกษา ธรรมชาติ ควรสร้างเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ และจัดทำป้ายชื่อติดต้นไม้ และบรรยาย องค์ประกอบธรรมชาติบริเวณที่น่าสนใจในพื้นที่เพื่อจะได้เกิดประโยชน์แก่ผู้สนใจ และผู้ที่เข้ามา ใช้สถานที่แห่งนี้ศึกษาธรรมชาติได้มากขึ้น

3. เอกสารแผ่นพับและใบปลิว ใบปลิวแสดงเส้นทางและชี้แจงแหล่งท่องเที่ยวใน อุทyanแห่งชาติ ได้จัดทำแล้วแต่รูปแบบยังไม่คืนก ปัญหาสำคัญ คือ อุทyanแห่งชาติไม่มี งบประมาณในการจัดทำเพื่อแจกจ่ายอย่างกว้างขวาง

4. มัคคุเทศก์และการนำเที่ยว ยังไม่มีการดำเนินการเพื่อให้สามารถสื่อความหมาย ธรรมชาติได้อย่างแท้จริง โดยทั้งนี้เพราะเจ้าหน้าที่มีภารกิจหลักอยู่ที่ด้าน ในส่วนของการ ท่องเที่ยวแล้วเป็นเรื่องของการรักษาความปลอดภัย และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการ ให้บริการด้านการท่องเที่ยว

ดังนั้น เมื่ออุทyanแห่งชาติมีการสื่อความหมายธรรมชาติย่อมมีการบริการด้านการท่องเที่ยวและนันทนาการ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ไฟฟ้า มีรายละเอียด ดังนี้

การบริการด้านการท่องเที่ยว นันทนาการ

อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์ ได้มีการจัดบริการสำหรับประชาชนที่มาท่องเที่ยวพักผ่อน และพักแรมในพื้นที่อุทyan โดยให้บริการแก่บุคคลทั่วไปทุกวันทั้งผู้อยู่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว เนพากกลางวัน และผู้ที่มีความประสงค์จะพักแรม ตลอดจนได้มีการปรับปรุงและขยายบริการอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อความพร้อมในการให้บริการและอำนวยความสะดวกดัง มีรายละเอียด ดังนี้

1. ที่พัก อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์ มีบริการบ้านพักชั่วคราวที่ทำการอุทyanแห่งชาติ จำนวน 3 หลัง ให้บริการนักท่องเที่ยวได้ประมาณ 24 คน และมีบริการบ้านพักที่มีลักษณะเป็นคาย พักแรม จำนวน 2 หลัง สามารถพักได้ประมาณ 70 คน

การบริการที่พักอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์มีรายละเอียด ดังนี้

ชื่อบ้านพัก	คน/ห้อง	ราคา	หมายเหตุ
1. ชลธาร	8/2	600	-
2. แฟดพลว์	8/3	800	-
3. ชมวิว	8/3	800	-
4. ค่ายพักแรม 1	20/1	200	(ไม่มีเครื่องนอน)
5. ค่ายพักแรม 2	50/1	500	(ไม่มีเครื่องนอน)

การติดต่อของที่พักติดต่อ ได้ที่งานบริการบ้านพักหรือสอบถามรายละเอียดต่าง ๆ ได้ที่ ส่วนอุทyanแห่งชาติ กรมป่าไม้ โทร. 579-4842 , 579-5269 หรือที่อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์ ตำบลพลว์ อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี

2. ร้านอาหาร ในส่วนของอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์มีร้านอาหารบริการนักท่องเที่ยว บริเวณที่ทำการอุทyanฯ นอกจากนี้บริเวณทางเข้าอุทyanฯ จะมีร้านอาหารของเอกชนอยู่หลาย ร้านก่อนถึงด่านเก็บค่าธรรมเนียมของอุทyanฯ

3. ไฟฟ้า ที่ทำการอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลว์ ได้รับบริการจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ทำให้ได้รับความสะดวกมาก ส่วนหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ บางหน่วยฯ ได้ต่อไฟฟ้ามาจากบ้านที่อยู่ ใกล้เคียงและใช้เครื่องปั่นไฟสำหรับหน่วยฯ ที่ไฟฟ้ายังเข้าไม่ถึง

4. น้ำสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภค อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีวไม่มีปัญหainเรื่องของ การขาดแคลนน้ำ ในบริเวณที่ทำการอุทyanแห่งชาติได้จัดทำประปา�้ำตก โดยต่อท่อน้ำจากน้ำตกลงมาใช้ในบริเวณที่ทำการบ้านพักเจ้าหน้าที่บ้านพักนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ – ห้องสุขา ส่วนแหล่งน้ำบริโภคนั้นซึ่งจากร้านค้า สำหรับหน่วยพิทักษ์อุทyanฯ ทุกหน่วยตั้งอยู่ใกล้แหล่งน้ำหรือลำธาร จึงไม่มีปัญหainเรื่องการขาดแคลนน้ำ

5. ห้องน้ำ อุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว ได้จัดห้องน้ำไว้สำหรับบริการนักท่องเที่ยวโดยแบ่งเป็นห้องน้ำชายจำนวน 9 ห้อง ห้องน้ำหญิงจำนวน 10 ห้อง ห้องอาบน้ำชายจำนวน 5 ห้อง ห้องอาบน้ำหญิงจำนวน 7 ห้อง และได้จัดห้องน้ำไว้สำหรับคนพิการ (ข้อโกรก) จำนวน 3 ห้อง ดังนี้ ในอุทyanแห่งชาติน้ำตกพลีว ได้มีแนวทางในการบริการและน้ำท่านการ จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดพื้นที่ท่องเที่ยว และมาตรการในการจัดการ มีรายละเอียด ดังนี้

การกำหนดพื้นที่ท่องเที่ยวและมาตรการในการจัดการ

1. กำหนดพื้นที่ท่องเที่ยวโดยแบ่งออกเป็นพื้นที่ด้านตะวันออกและพื้นที่ด้านตะวันตก ดังนี้

พื้นที่ท่องเที่ยวด้านตะวันตก

ประกอบด้วย น้ำตกพลีวและน้ำตกคลองราษฎร์ น้ำตกพลีวนี้เป็นน้ำตกที่อยู่ใกล้ตัว จังหวัดจันทบุรี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงที่มี เทศกาลด่าา ฯ ของจังหวัดจันทบุรี และในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์ จัดเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวที่หนาแน่น และขณะเดียวกันก็จัดด้วยขนาดพื้นที่ที่รองรับนักท่องเที่ยวด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกที่หลากหลาย พื้นฐานยังไม่เพียงพอ มีอุปสรรคอยู่ที่การเดินทางขึ้นน้ำตกชั้นบนที่สวยงามนั้นค่อนข้างลำบาก เนื่องจากยังไม่มีการพัฒนาเส้นทางเดินเท้าที่สะอาด จึงไม่ค่อยได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยว มากนัก

พื้นที่ท่องเที่ยวด้านตะวันออก

ประกอบด้วย น้ำตกตรอกนองและน้ำตกมะกอก น้ำตกตรอกนอง ได้รับความนิยมเป็น อันดับที่สองรองจากน้ำตกพลีว เนื่องจากการคมนาคมสะดวก และนักท่องเที่ยวสามารถทำ กิจกรรมว่ายน้ำ เล่นน้ำพักผ่อน ซึ่งเหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวที่ชอบความสงบ แต่ในปัจจุบันค่อนข้าง หนาแน่นในช่วงวันหยุด และช่วงที่มีเทศกาลของจังหวัดจันทบุรี น้ำตกแห่งนี้จัดเป็นที่สำหรับ ถ่ายภาพหนาแน่นของนักท่องเที่ยวที่น้ำตกพลีว (ในช่วงที่น้ำตกพลีวมีนักท่องเที่ยวหนาแน่น) สำหรับสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น น้ำตกตรอกนองยังขาดการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานและการวางแผน ผังบริเวณ (site plan) ที่ชัดเจน

2. ใช้มาตรการทางกฎหมายเพื่อพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

จัดทำโครงการอุทิศแก่ชาติน้ำตกพลีวปลดอยดะ โดยใช้วิธีการใช้ตัวกร้าวใส่อาหาร และ ได้ขยาย ตลอดจนการกำหนดเขตปลดอุดมฯที่ห้ามไม่ให้นำภาชนะใส่อาหารทุกชนิดขึ้นไปบริเวณน้ำตก ในพื้นที่เขตปลดอุดมฯ

ติดตั้งป้ายเตือน ไม่ให้มีการกระทำผิด โดยใช้ขนาดป้ายให้เหมาะสมเพื่อจะไม่บดบังที่ศูนย์ภาพของธรรมชาติในอุทยานฯ

ใช้มาตรการทางสังคมในการรณรงค์ให้ประชาชนเข้าใจ และร่วมมือในการลดปัญหาฯ โดยให้นักท่องเที่ยวที่มีรสนิยมดีมาเที่ยว นำขยะกลับออกไป หรือการรณรงค์ให้ร้านค้าเลิกใช้ภาชนะที่ทำลายมาก เช่น โฟม พลาสติก เป็นต้น

ใช้มาตรการทางกฎหมาย โดยการปรับผู้กระทำผิด ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504

3. จัดให้มีบริการให้ความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมความรู้ด้านระบบนิเวศ และองค์ประกอบของธรรมชาติ ตลอดจนการทำหน้าที่กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวทำได้ในบริเวณพื้นที่จัดไว้เป็นเขตเพื่อการท่องเที่ยวและนันทนาการ (Outdoor Recreation Zone) และเขตบริการ (Intensive Use Zone)

4. จัดระบบสำหรับนักท่องเที่ยว และนันทนาการให้เป็นมาตรฐานสากล เช่น ทางเดินศึกษาธรรมชาติที่มีแผนที่ชัดเจน ป้ายแสดงเส้นทาง ป้ายเตือนอุบัติเหตุ และการคิดตามหรือช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในการลี้ภัย

5. ขอความร่วมมือจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สนับสนุนทางด้านวิชาการด้านการจัดการพื้นที่ท่องเที่ยว การจัดสื่อความหมายธรรมชาติ และป้ายสัญลักษณ์โดยให้มีการคูแลให้มีความสวยงามที่ไม่เสื่อมโทรม

6. การพัฒนาหรือก่อสร้างสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวให้เป็นไปตามศักยภาพของพื้นที่ และสภาพของสิ่งแวดล้อม ให้มีผลกระทบต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด

ดังนั้น เมื่ออุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวได้กำหนดพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยวและมาตรการในการจัดการเดิร์ จำเป็นต้องทราบแผนงานหลัก ๆ ในอุทยานแห่งชาติ ดังนี้

แผนงานหลักในการดำเนินงานในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว

ด้านการประชาสัมพันธ์

1. ผลิตสื่อ สำหรับงานส่งเสริมและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ประกอบด้วย เอกสาร สื่อพิมพ์ วีดีทัศน์ สไลด์ สมุดภาพ และสร้างบุคลากรทำหน้าที่วิทยากรสื่อความหมายธรรมชาติ

2. จัดหน่วยประชาสัมพันธ์เคลื่อนที่ เพื่อประสานความร่วมมือกับหน่วยงานพัฒนาอาชีพอื่นๆ เช่น กรมส่งเสริมการเกษตร กรมอนามัย และกรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น การออกแบบบูรณาการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร เอกสาร โปสเตอร์การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติโดยอาศัยโอกาสที่เหมาะสม

3. จัดค่ายเยาวชน เพื่อให้เยาวชนได้เข้ามาสัมผัสระบบทรัพยากร ประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ เป็นการปลูกจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นสิ่งจำเป็นในการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนงานโครงการที่กำหนด เพราะถือว่าเป็นปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน ทำให้เกิดความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น บ้านพักคนงาน และเจ้าหน้าที่การจัดสร้างค่านเก็บค่าธรรมเนียมและร้านสวัสดิการที่หน่วยพิทักษ์ฯ น้ำตกตระหง่าน การจัดทำลานจอดรถยนต์ การพัฒนาระบบสื่อสารให้ครอบคลุมพื้นที่ เครื่องกรองน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภคเครื่องซักอบผ้า สำหรับเครื่องน้ำในบ้านพักนักท่องเที่ยว ถนนขยาย และเครื่องคอมพิวเตอร์ฯลฯ

ด้านการบริหารงานและพัฒนาบุคลากร

ปรับปรุงโครงสร้างการบริหารงาน ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงานที่เสนอแนะ ซึ่งใน การปฏิบัติงานอุทyanแห่งชาติ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาบุคลากรที่มีอยู่ รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ เพื่อการรักษาทรัพยากร เป็นงานที่ต้องใช้ความอดทน ความเข้มแข็ง ในการปฏิบัติ ความรับผิดชอบ มาตรการต่างๆ ในการควบคุม ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกระดับความสามารถในการบังคับบัญชาของผู้บริหารในพื้นที่ ความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ของบุคลากรในภาวะของการขาดแคลนอัตรากำลัง และที่สำคัญที่สุดนั่นคือความสามารถมีคุณค่าของผู้ปฏิบัติงานทั้งหลายเหล่านี้จะมีผลให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

จากการกิจกรรมหน้าที่ที่รับผิดชอบ ในสภาพปัจจุบัน เห็นว่าอุทyanแห่งชาติ ต้องรับภาระหนักในการดูแลพื้นที่ การให้บริการนักท่องเที่ยว ตลอดจนการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก โดยเฉพาะการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่สามารถประเมินค่าได้ จึงมีความจำเป็นที่ต้องปรับโครงสร้างการบริหาร จำนวน และคุณภาพของบุคลากรและเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับทิศทางและเป้าหมายของการจัดการอุทyanแห่งชาติในแต่ละช่วงเวลาตามความเหมาะสมสามารถจัดการในด้านที่เกี่ยวข้อง คาดการณ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติ วิชัยดิษฐ (2540, หน้า 32 – 67) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมู่เกาะลันตา อำเภอ ланта จังหวัดกระบี่ ผลการศึกษาเฉพาะปัจจัยซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านสภาพพื้นที่ ประกอบด้วย ที่ดินสันพันธ์ สภาพภูมิอากาศ สภาพภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ และสถานที่ท่องเที่ยว
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ประกอบด้วย ด้านคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณูปโภค ที่พักแรม อาหาร และผู้นำเที่ยว

3. ด้านนโยบายของรัฐและท้องถิ่น ประกอบด้วย นโยบายระดับชาติ ระดับจังหวัด และระดับพื้นที่

สรุปได้ว่า ปัจจัยสภาพแวดล้อมของการท่องเที่ยว ประกอบด้วย ด้านนักท่องเที่ยว ด้านสภาพพื้นที่ และด้านการอำนวยความสะดวก ความสะดวก

ปิยวรรณ ประกอบธรรม (2541, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ระหว่างประเทศไทยที่มีต่อสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความสนใจของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยที่มีต่อพิพิธภัณฑ์ทางทะเล และเพื่อประเมินการรู้จัก ความสนใจ ความปรีะทับ ใจและความตั้งใจของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศไทยที่มีต่อสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเล มหาวิทยาลัยบูรพา สรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวเผชายมี ประสบการณ์ในการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ทางทะเลสูงกว่าเพศหญิง นักท่องเที่ยวที่มีอายุน้อยมีความสนใจที่จะเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ทางทะเลมากกว่านักท่องเที่ยวสูงอายุ นักท่องเที่ยวที่มีประสบการณ์ในการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ทางทะเลมากกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่มีประสบการณ์ในการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ทางทะเลมาก่อนแล้วมีความสนใจที่จะเที่ยวชมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลสูงกว่านักท่องเที่ยวที่ไม่มีประสบการณ์ในการเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์ทางทะเลมาก่อน และพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีความตั้งใจที่จะเที่ยวชมอยู่ก่อนแล้วในระดับสูงและสูงมาก นอกจากนี้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ยังเป็นกลุ่มที่มีคะแนนสนใจท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ ในระดับสูงด้วย นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพผู้ใช้แรงงานมีความตั้งใจที่จะมาเที่ยวชมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลสูงกว่าอาชีพอื่น ๆ นักท่องเที่ยวที่มีอายุมากและมีระดับการศึกษาสูง เห็นว่า ระดับราคาค่าเข้าชมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลที่เป็นอยู่มีราคาถูก

ชั้นใจ บุญธรรม (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หลายแห่งเริ่มเสื่อมโทรม วิธีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวที่น่าจะให้ผลดีวิธีหนึ่ง คือ

การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ เนื่องจากเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เมื่อสภาพแวดล้อมแห่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม และได้รับผลประโยชน์คือรายได้ เมื่อสภาพแวดล้อมมีคุณภาพดี

บูรณาศักดิ์ ฤกษ์สำราญ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินผลนโยบายองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย 2543 ศึกษาเฉพาะสำนักงานเขตภาคกลาง เขต 5 พบว่า องค์กรของททท. สำนักงานเขตภาคกลาง เขต 5 มีการปรับปรุงในด้านบุคลากร ได้แก่ การปรับปรุงในด้านการทำงาน การปรับปรุงด้านการมีส่วนร่วมและการเข้ากับสภาพแวดล้อม ได้ดีปานกลาง สำหรับการประเมินผลนโยบายขององค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้แก่ การประเมินผลในด้านการบริหาร จัดการ การวางแผน การจัดกิจกรรม และโครงการต่างๆ ให้สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของโครงการปีท่องเที่ยวไทย 2543 พบว่า มีการเตรียมความพร้อมขององค์กรและมีการดำเนินงานบนบรรลุเป้าหมาย ทำให้ประสบความสำเร็จในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปีท่องเที่ยวไทย 2543 โดยภาพรวมทั้งจังหวัดตราด

เสริมพันธ์ สารiman (2543, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีความคิดเห็นระดับดี และค่อนข้างดี ทั้งด้านสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีความพร้อมทุกอย่าง ด้านการประชาสัมพันธ์ข้อมูล ความสะอาด มีเส้นทางเดินท่องเที่ยวที่ปลอดภัย พื้นที่พักแรมสะอาด ไม่แพง และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการประชาสัมพันธ์ การแต่งกายและมารยาทเรียบร้อยดี พร้อมให้ความปลอดภัยนักท่องเที่ยวอย่างดี แต่มีจำนวนนักท่องเที่ยวส่วนน้อยเท่านั้นที่จะให้ปรับปรุง สำหรับนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นที่จะให้ปรับปรุงและพัฒนาด้านสถานที่ท่องเที่ยว เช่น เกี่ยวกับเส้นทางเดินเข้า ควรขยายให้กว้าง ต้องการให้ค่าผ่านครุภัณฑ์ มีจุดเล่นน้ำ ห้องน้ำ บ้านพัก เพิ่มมากขึ้น และไม่ให้ร้านค้าเปลี่ยนถูกค้ากัน สำหรับเจ้าหน้าที่ควรให้ทำงานที่ระลึกษา ให้ประชาสัมพันธ์มากขึ้น เจ้าหน้าที่ควรจะมีรถส่งตัวแทนที่จอดรถ ไปยังที่ขายบัตรของอุทยาน

สรุปได้ว่า จากการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว เป็นที่พอใจของนักท่องเที่ยวอย่างมาก เนื่องจากอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว มีการปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านความสะอาดและปัจจุบันสำหรับนักท่องเที่ยวส่วนน้อยให้ปรับปรุงพร้อมแนวคิดของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงและพัฒนา จะต้องนำมาระบุนแผนในการปฏิบัติในอนาคตต่อไป

นงนุช วรรณ (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อ

ชายฝั่งทะเลบางแสนภาครวม 4 ด้าน ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า นักท่องเที่ยวเห็นด้วยอย่างยิ่งต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล บางแสน โดยการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติ เป็นลำดับแรกในการคุ้มครองทางน้ำด้วยการ ปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณชายหาดบางแสน เนื่องจากปัจจุบันชายหาดบางแสนมีนักท่องเที่ยวมาก many ประกอบกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีการประชาสัมพันธ์และการเดินทางไปมาสะดวก ดังนั้นควรต้องมีการปรับปรุงคุณภาพบริเวณชายหาดให้สะอาด เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยว อีก สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเล บางแสน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา รายได้/เดือน และจำนวนสมาชิกที่มาท่องเที่ยว / ครั้ง พบว่า ทุกปัจจัยไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเห็นว่าชายฝั่งทะเล บางแสนยังคงมีความเป็นธรรมชาติ ใช้เวลาในการเดินทางไม่นานค่าใช้จ่ายในการทางมาท่องเที่ยว แต่ละครั้งไม่มากนัก ดังนั้น ชายฝั่งทะเลบางแสนยังคงเป็นสถานที่ที่มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยว ตลอดเวลา

จงจิตต์ ปันทอง (2546, หน้า 41) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ สภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อ สภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$) เมื่อแยกวิเคราะห์ความคิดเห็น ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสนจังหวัดชลบุรี เป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านสภาพพื้นที่ ด้านอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านวัฒนธรรมประเพณี มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 3.43$) รองลงมาได้แก่ ด้านความสะดวก ($\bar{x} = 3.28$) ด้านความปลอดภัย ($\bar{x} = 3.25$) ด้านสภาพพื้นที่ ($\bar{x} = 3.06$) ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบาง แสนจังหวัดชลบุรีเปรียบเทียบตามเพศ และสถานภาพสมรส พบว่า ไม่แตกต่างกัน ($p > .05$) แต่เมื่อ เปรียบเทียบตามอาชีพและรายได้พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p < .05$) ซึ่งผู้ศึกษาได้ กำหนดข้อเสนอแนะในการ ศึกษาโดยเทศบาลเมืองแสนสุขต้องเพิ่มนบุคลากรด้านการรักษาความ สะอาดและร่วมกับสถาบันการศึกษาปลูกฝังให้ประชาชนรู้จักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และจัด ประชาสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง ตลอดจนความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมมือในการดำเนินงาน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย, 2540 จัดทำใน ศรีษะฯ วราภรณ์, 2546, หน้า 164) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวกับองค์ประกอบ ของร้านอาหารซึ่งพิจารณาได้ 3 ประการ คือ

1. สถานที่บริการ นักท่องเที่ยวมีความเห็นว่าร้านอาหารและภัตตาคารควรให้บริการ นักท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ ความสะอาดของสถานที่และภาระที่ใช้ ความปลอดภัยในสถานที่ อุปกรณ์ถูกสุขลักษณะ ความสะอาดของห้องน้ำ และบรรยากาศดี

2. การให้บริการ สิ่งที่ร้านอาหารและภัตตาคารควรให้บริการแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ความซื่อสัตย์ในการคิดราคาอาหาร ราคาน้ำหนึบกับอาหาร บริการรวดเร็ว เรียบร้อย พนักงานมีมารยาทดอนน้อม และสุภาพเย็นเย้มแจ่มใส

3. ลักษณะอาหาร อาหารเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริโภคมาก เมื่อนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจสิ่งที่นักท่องเที่ยวต้องการมากที่สุด คือ ความสะอาดของร้านอาหาร รสชาติของอาหาร ความระมัดระวังในการใช้สารเคมี และอาหารสะอาด

เพียงลักษณะ เกตุทัต (2546, หน้า 134) ได้ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเก้าอี้ เสมือน จังหวัดระยอง ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเก้าอี้ เสมือนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ทั้งเพศ หญิงและเพศชายมีทัศนคติต้านทรัพยากรการท่องเที่ยวอยู่ในระดับดี กล่าวคือ มีความรู้สึกดีต่อ การมาท่องเที่ยวในครั้งนี้ มีความรู้สึกดีต่อขายหาดและน้ำทะเล ความสวยงามของหาดทราย บรรยากาศบนเก้าอี้ เสมือน ๆ เก้าอี้ รวมไปถึงความสมบูรณ์ของสภาพปะการัง และมีความไม่แน่ใจ ในด้านความปลอดภัย คือ ไม่แน่ใจถึงการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่หากประสบเหตุหรือความปลอดภัยในขณะที่อยู่บนเก้าอี้ทั้งทางด้านชีวิตและทรัพย์สิน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกคือไม่แน่ใจว่าอาหารจะมีสะอาดดีหรือไม่ จำนวนห้องพักเพียงพอ กับจำนวนนักท่องเที่ยว หรือไม่และไม่แน่ใจว่าจะสามารถเดินทางหรือการต้อนรับจากเจ้าหน้าที่หรือคนในห้องตื่นจะ เป็นอย่างไรและด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการขายทั้งเพศหญิงและชายเห็น เหมือนกันว่า หากให้ส่วนลดพิเศษด้านราคาที่พัก จะสามารถจูงใจนักท่องเที่ยวที่ให้ความรู้สึก พอยใจได้อย่างดี ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติที่ตั้งไว้ และพบว่านักท่องเที่ยวที่มีอายุแตกต่างกันมี ทัศนคติต้านการท่องเที่ยวในเก้าอี้ เสมือนต่างกัน กล่าวคือ นักท่องเที่ยวที่มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จะมี ทัศนคติต้านความปลอดภัย ถึงขั้นร้ายแรง แต่ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์และส่งเสริม การท่องเที่ยวที่แตกต่างกันกับนักท่องเที่ยวที่อายุอยู่ในช่วงวัยอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางประสาพร พุ่มพวง (2546, หน้า 75) ที่กล่าวว่า ประชาชนที่มีอายุ 15-24 ปี เป็นช่วงวัยของคน หนุ่มสาว ซึ่งเป็นวัยที่แสดงให้เห็นรู้และชื่นชอบกับความสะอาดสวยงามและนักท่องเที่ยวไทยที่มี รายได้แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวในเก้าอี้ เสมือนต่างกัน ด้านค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของปวีณา โภนแก้ว (2542, หน้า 112) ที่กล่าวว่าระดับ รายได้มีอิทธิพลต่อค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว

ประพันธ์ สหสกิริมย์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชื่อมศรีนครินทร์ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยว เชื่อมศรีนครินทร์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีความคิดเห็นต่อการท่องเที่ยว เชื่อมศรีนครินทร์ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาด้วยแพร่ทุกตัวอันประกอบด้วยเพศ อายุ และระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ อยู่ในระดับเห็นด้วย อย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบทุกด้านอยู่ในระดับเห็นด้วย ยกเว้นในด้านกิจกรรมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

ประยูร พงษ์พันธ์ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองแก้ว จังหวัดตราด พ.ศ. 2548 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตก คลองแก้ว ในด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ การศึกษา ที่อยู่อาศัย อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน จะมีความพึงพอใจในการบริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกคลองแก้ว ไม่แตกต่างกัน อันเนื่องมาจากนักท่องเที่ยวมีลักษณะพื้นฐานไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งแสดงว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวมาก ถ้าอุทยานแห่งชาติน้ำตก คลองแก้ว ได้ดำเนินการในด้านของการจัดการสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและความสะอาด และด้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ให้ดีอยู่ในเกณฑ์ที่ดีและเหมาะสม ก็สามารถเปลี่ยนทัศนคติของนักท่องเที่ยว ให้หันมาสนใจมากขึ้นได้ ดังการศึกษาของ ธีรยุทธ สนธรา (2544 , หน้า 147 – 148) ที่ว่าทัศนคติของคนเรานั้นถูกสร้างมาตั้งแต่แรกเกิดตั้งแต่ระบบประสาทเริ่มทำงาน ได้อย่างสมบูรณ์ ก็ริเริ่มมีการสร้างเสริมทัศนคติเรื่อยมา ในช่วงชีวิตของคน ๆ หนึ่งนั้น ทัศนคติจะถูกเปลี่ยนอยู่เสมอ ดังนั้น จึงมีผู้กล่าวว่า การศึกษาคือกระบวนการสร้างหรือเปลี่ยนทัศนคติอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้น นั่น ก็คือ ทัศนคติเป็นสิ่งที่สามารถสร้างขึ้นได้ในลักษณะที่เราต้องการอย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนทัศนคติ ในเรื่องใดนั้นยังคงต้องการข้อมูลอีกมาก

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวตามตัวแปรอิสระ ได้ดังนี้

1. เพศ ใน การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวกับเจ้าหน้าที่ ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ของเสริมพันธ์ สารiman (2544, หน้า 22) พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสนของนงนุช วรรษี (2545, บทคัดย่อ) พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงมี

ระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ การศึกษาของจงจิตต์ ปั้นทอง(2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งสรุปว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่า เพศชายและเพศหญิง มีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. อายุ จากผลการศึกษาของปิยวารรณ ประกอบธรรม(2541, หน้า 78) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อการส่งเสริมสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ สาหสกิริมย์ (2547, หน้า 115) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชื่อมศรีนครินทร์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

3. อาชีพ ใน การศึกษาของปิยวารรณ ประกอบธรรม(2541, หน้า 78) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อการส่งเสริมสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ข้อสรุปดังกล่าวขัดแย้งกับการศึกษาของจงจิตต์ ปั้นทอง (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจงจิตต์ ปั้นทอง, 2545 หน้า 24) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาเพื่อกำหนดมาตรฐานงานการวางแผนสำหรับศูนย์นันทนาการกรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่แตกต่างกัน จึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

4. ภูมิลำเนา จากการศึกษาของเสริมพันธ์ สารiman (2543, หน้า 23) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ดังนั้นจึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

5. การศึกษา จากการศึกษาของปิยวารรณ ประกอบธรรม (2541, หน้า 78) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อการส่งเสริมสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความ

คิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเสริมพันธ์ สารiman (2543, หน้า 24) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลว์ จังหวัดจันทบุรี พนวณนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของนงนุช วรณี (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน พนวณ นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ สถาพริมย์ (2547, หน้า 115) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชลบุรี พนวณนักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

6. รายได้ จากการศึกษาของเสริมพันธ์ สารiman (2543, หน้า 25) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลว์ จังหวัดจันทบุรี พนวณ นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของนงนุช วรณี (2545, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวไทยที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน พนวณนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประพันธ์ สถาพริมย์ (2547, หน้า 115) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดชลบุรี จึงสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่ข้อสรุป ดังกล่าวข้อเบื้องต้นการศึกษาของจงจิตต์ ปืนทอง (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน ดังนั้นจึงสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ว่านักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สำหรับการศึกษา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในครั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้นำแนวความคิด ทฤษฎี และผลการศึกษาวิจัย ดังกล่าวข้างต้นมาเป็นแนวทางในการศึกษา โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ตัวแปรที่เป็นเหตุที่จะก่อให้เกิดความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย เพศ อายุ อารีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ตามการศึกษาแนวคิดของกิตติ วิชัยดิษฐ และทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดเห็น การให้บริการ การท่องเที่ยว แผนยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รายละเอียดของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยเห็นว่ามีประเด็นที่น่าสนใจศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว 4 ด้าน ดังที่แสดงไว้ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการทำวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในด้านต่าง ๆ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านลิ้งอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเข้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบไปเช่า – เย็นกลับ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแบบไปเช่า – เย็นกลับในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จำนวน 390 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของ Taro Yamane แทนค่า โดยกำหนดจากนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี เนื่องในเดือนกันยายน ปี 2547 นักท่องเที่ยวประมาณ 15,377 คน (ข้อมูลจากสถิตินักท่องเที่ยว ปีงบประมาณ 2547, อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี) และแทนค่าตามสูตร จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ

$$n =$$

$$n = \text{ขนาดตัวอย่าง}$$

$$N = \text{ประชากร } 15,377 \text{ คน}$$

$$c = \text{ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม กำหนดให้คลาดเคลื่อนได้ } .05$$

$$N = \frac{15,377}{1 + (15,377 \times 0.0025)}$$

$n = 390$ คน ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งสิ้นรวม 15,377 คน
แต่ผู้ศึกษาขอใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้จำนวน 390 คน และได้ทำการสุ่มตัวอย่าง
แบบวิธีการสุ่มโดยบังเอิญ (accidental sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบปิด (closed – end question) ถามนักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว ประวัติเดินทาง เพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา
ระดับการศึกษาชั้นสูงสุด และรายได้ของท่านต่อเดือน รวมจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติ
น้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ส่วนที่ 2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกพลิว จำนวน 6 ข้อ

ส่วนที่ 2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านการอำนวยความสะดวกและความสะดวกในเขต
อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัยในเขตอุทยานแห่งชาติ
น้ำตกพลิว จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกพลิว จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวเรื่องใดบ้าง
เป็นการแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว
ที่นักท่องเที่ยวได้พบเจอ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว
เป็นการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาในเขตอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกพลิวโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ดีมาก	ให้ค่าคะแนน เท่ากับ	4
ดี	ให้ค่าคะแนน เท่ากับ	3
พอใช้	ให้ค่าคะแนน เท่ากับ	2
ต้องปรับปรุง	ให้ค่าคะแนน เท่ากับ	1

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

- ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จากนั้น นำมากำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยามและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขต อุทายานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี และตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุม วัตถุประสงค์หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและนำเสนอปรับปรุงตามคำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

- ดร. โภวิทย์ กระจาง
- อาจารย์วัลลภ ศพท์พันธุ์
- อาจารย์สืบชัย วงศ์ทอง

เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (content validity) จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตาม คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือ ได้ของ แบบสอบถาม (reliability) ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามเท่ากับ .82 ซึ่งถือ ว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

5. สำหรับแบบวัดความรู้ ได้ไปทดลองใช้ (try out) กับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบวัดความรู้ ได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมากกว่า .05 ถือว่าแบบวัดความรู้นี้สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

- ผู้วิจัยได้รวมรวมข้อมูลจากภาคสนาม โดยการแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ เป็นนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว โดยเน้นเฉพาะนักท่องเที่ยวที่ไปเช้า - เย็น กลับ

2. ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม ในระหว่างวันที่ 1-15 มีนาคม พ.ศ. 2550 รวมระยะเวลา 15 วัน

3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แยกแบบสอนตามไป จำนวน 450 ชุด โดยมีแบบสอนตามที่ได้รับกลับคืนมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 390 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน โดยใช้วิธีการประมวลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลและตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาและรายได้ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับ

ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็น

เปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ตามตัวแปรเพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้

ใช้สถิติ t-test สำหรับ 2 กลุ่มตัวอย่าง และใช้สถิติ One-way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ LSD (least significant difference test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้กำหนดเกณฑ์ในการแปลผลแต่ละช่วงคะแนนเฉลี่ยของระดับความสำคัญ จากสูตรดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรากชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(4 - 1)}{4} \\ &= 0.75 \end{aligned}$$

จำแนกเกณฑ์ในการวิเคราะห์ โดยใช้คะแนนเฉลี่ยของจุดตัด ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23 - 24)

เกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ย

3.26 – 4.00	ดีมาก
2.51 – 3.25	ดี
1.76 – 2.50	พอใช้
1.00 – 1.75	ต้องปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จำนวน 390 คน ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็น

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (390 คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	199	51.03
2. หญิง	191	48.97
อายุ		
1. 11 – 20 ปี	52	13.33
2. 21 – 30 ปี	176	45.13
3. 31 – 40 ปี	106	27.18
4. 41 – 50 ปี	45	11.54
5. ตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป	11	2.82
อาชีพ		
1. เกษตรกร	30	7.69
2. รัฐราชการ	67	17.18
3. รัฐวิสาหกิจ	27	6.92
4. ค้าขาย	95	24.36
5. พนักงานบริษัท	93	23.85
6. อื่น ๆ	78	20.00
ภูมิลำเนา		
1. ระยอง	30	7.69
2. ตราด	46	11.79
3. จันทบุรี	216	55.38
4. ชลบุรี	40	10.26
5. อื่น ๆ	58	14.87

ตารางที่ 1 (ต่อ)

สถานภาพส่วนบุคคล	จำนวน (390 คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษาสูงสุด		
1. ประถมศึกษา	38	9.74
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	93	23.85
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	85	21.79
4. อนุปริญญา / ปวส.	74	18.97
5. ปริญญาตรี	90	23.08
6. สูงกว่าปริญญาตรี	10	2.57
รายได้ต่อเดือน		
1. น้อยกว่า 5,000 บาท	94	24.10
2. 5,001 – 10,000 บาท	187	47.95
3. 10,001 – 15,000 บาท	69	17.69
4. ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป	40	10.26
รวม	390	100.00

จากตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล พนักงานที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสมกับตำแหน่ง คิดเป็นร้อยละ 51.03 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 48.97 ส่วนใหญ่มีอายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 45.13 และอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.82 อาชีพปัจจุบันส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 24.36 และเป็นคนในจังหวัดจันทบุรี คิดเป็นร้อยละ 55.38 และส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 23.85 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท / เดือน คิดเป็นร้อยละ 47.95

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็น

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จำแนกตามด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง					
1. น้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ	143 (36.67)	213 (54.62)	33 (8.46)	1 (.26)	3.27	.62	ดีมาก	1	
2. ความสะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบ ๆ สถานที่	107 (27.44)	233 (59.74)	48 (12.31)	2 (.51)	3.14	.63	ดี	2	
3. ความเพียงพอของที่นั่งพัก	59 (15.13)	191 (48.97)	119 (30.51)	21 (5.38)	2.73	.77	ดี	5	
4. ความสะอาดของห้องอาบน้ำ	52 (13.33)	220 (56.41)	109 (27.95)	9 (2.31)	2.80	.68	ดี	3	
5. ความสะอาดของห้องสุขา	54 (13.85)	199 (51.03)	125 (32.05)	12 (3.08)	2.75	.72	ดี	4	
6. ความสะอาดของร้านอาหารเครื่องครัว	40 (10.26)	195 (50.00)	139 (35.64)	16 (4.10)	2.66	.71	ดี	6	
ภาพรวม	48 (12.31)	196 (50.26)	139 (35.64)	7 (1.79)	2.73	.69	ดี		

จากตารางที่ 2 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ในด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.73$) เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของน้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 3.27$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ส่วนความเห็นในเรื่องของความสะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบ ๆ สถานที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 3.14$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวให้ความคิดเห็นในเรื่องของความสะอาดของห้องอาบน้ำ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.80$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	จำนวนและร้อยละของระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ				
	ความคิดเห็น												
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง									
1. การคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว	98 (25.13)	229 (58.72)	54 (13.85)	9 (2.31)	3.06	.69	ดี	1					
2. การจัดที่จอดรถเป็นสัดส่วนมีความสะดวกสบาย	65 (16.67)	219 (56.15)	84 (21.54)	22 (5.64)	2.83	.76	ดี	4					
3. ความสะดวกในการขอข้อมูลจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยว	70 (17.95)	218 (55.90)	92 (23.59)	10 (2.56)	2.89	.71	ดี	3					
4. อาหารศูนย์อาหารตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกซื้อสินค้า	57 (14.62)	189 (48.46)	122 (31.28)	22 (5.64)	2.72	.77	ดี	5					
5. ป้ายประชาสัมพันธ์บอกรถานที่ท่องเที่ยว	73 (18.72)	219 (56.15)	88 (22.56)	10 (2.56)	2.91	.71	ดี	2					
ภาพรวม	42 (10.77)	225 (57.69)	110 (28.21)	13 (3.33)	2.75	.68	ดี						

จากตารางที่ 3 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในด้านการอำนวยความสะดวก พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.06$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ส่วนนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของป้ายประชาสัมพันธ์บอกรถานที่ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.91$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของ ความสะดวกในการขอข้อมูลจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.89$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3

**ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ
การบริการในเขต อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จำแนกตามด้านความปลอดภัย**

ด้านความปลอดภัย	จำนวนและร้อยละของระดับ ความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง				
1. ความปลอดภัยจากการจราจร การเดินทางมาท่องเที่ยว	98 (25.13)	229 (58.72)	54 (13.85)	9 (2.31)	2.98	.66	ดี	1
2. ความปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชมธรรมชาติ	65 (16.67)	219 (56.15)	84 (21.54)	22 (5.64)	2.92	.62	ดี	2
3. ความปลอดภัยของการเด่นน้ำ	70 (17.95)	218 (55.90)	92 (23.59)	10 (2.56)	2.87	.69	ดี	4
4. การขอข้อมูลเพื่อความปลอดภัย	57 (14.62)	189 (48.46)	122 (31.28)	22 (5.64)	2.78	.67	ดี	5
5. มีศูนย์ปฏิบัติการ ให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว	73 (18.72)	219 (56.15)	88 (22.56)	10 (2.56)	2.88	.71	ดี	3
ภาพรวม	42 (10.77)	225 (57.69)	110 (28.21)	13 (3.33)	2.76	.66	ดี	

จากตารางที่ 4 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีในด้านความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง ความปลอดภัยจากการจราจร การเดินทางมาท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.98$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ส่วนนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องความปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชมธรรมชาติ ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.92$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง ศูนย์ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.88$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3

**ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ
การบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลิว จำแนกตามด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ**

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	จำนวนและร้อยละของระดับ ความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง				
1. การประชาสัมพันธ์ต่อนักท่องเที่ยว	65 (16.67)	211 (54.10)	105 (26.92)	9 (2.31)	2.85	.71	ดี	3
2. การแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานฯ	55 (14.10)	234 (60.00)	86 (22.05)	15 (3.85)	2.84	.70	ดี	4
3. การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ	62 (15.90)	212 (54.36)	102 (26.15)	14 (3.59)	2.82	.73	ดี	5
4. การแต่งกายขณะปฏิบัติหน้าที่	73 (18.72)	247 (63.33)	66 (16.92)	4 (1.03)	2.99	.63	ดี	1
5. มาตรฐานในการบริการของเจ้าหน้าที่	76 (19.49)	225 (57.69)	77 (19.74)	12 (3.08)	2.93	.71	ดี	2
ภาพรวม	43 (11.03)	223 (57.18)	112 (28.72)	12 (3.08)	2.76	.68	ดี	

จากตารางที่ 5 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง การแต่งกายขณะปฏิบัติหน้าที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.99$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 ส่วนนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง มาตรฐานในการบริการของเจ้าหน้าที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.93$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการประชาสัมพันธ์ต่อนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.85$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 3

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อ
การบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลิว รวม 4 ด้าน

ด้านภาพรวมความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยว	จำนวนและร้อยละของระดับ ความคิดเห็น				\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
	ดีมาก	ดี	พอใช้	ต้องปรับปรุง				
1. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	48 (12.31)	196 (50.26)	139 (35.64)	7 (1.79)	2.73	.69	ดี	4
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	42 (10.77)	225 (57.69)	110 (28.21)	13 (3.33)	2.76	.68	ดี	2
3. ด้านความปลอดภัย	43 (11.03)	223 (57.18)	112 (28.72)	12 (3.08)	2.76	.66	ดี	1
4. ด้านเจ้าหน้าที่ให้บริการ	43 (11.03)	223 (57.18)	112 (28.72)	12 (3.08)	2.76	.68	ดี	2
ภาพรวม	37 (9.49)	219 (56.15)	114 (29.23)	20 (5.13)	2.70	.70	ดี	

จากตารางที่ 6 จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของ
นักท่องเที่ยวที่ต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี รวม 4 ด้าน
ในภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.70$) เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความ
คิดเห็นในด้านความปลอดภัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.76$) โดยให้ความสำคัญเป็น
อันดับ 1 ส่วนนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านเจ้าหน้าที่
ผู้ให้บริการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.76$) โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาร์ม ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา และรายได้

สมมติฐานที่ 1 นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบเพศกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

เพศ	จำนวน	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
1. ชาย	199	2.69	.72	-.185	.45
2. หญิง	191	2.70	.69		

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 การเปรียบเทียบเพศกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ t-test พบร่วมค่า Sig. เท่ากับ .45 แสดงว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและนักท่องเที่ยวเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีวกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
1. ระหว่างกลุ่ม	4	2.04	.51	1.01	.39
2. ภายในกลุ่ม	385	193.86	.50		
รวม	389	195.90			

* $P < .05$

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ One way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อาชีพไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานที่ 3 นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
1. ระหว่างกลุ่ม	5	3.50	.07	1.40	.22
2. ภายในกลุ่ม	384	192.40	.05		
รวม	389	195.90			

* $P < .05$

จากตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบอาชีพกับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ One way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า อาชีพไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานที่ 4 นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้ว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบภูมิลำเนากับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
1. ระหว่างกลุ่ม	4	2.13	.53	1.06	.38
2. ภายในกลุ่ม	385	193.77	.50		
รวม	389	195.90			

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบภูมิลำเนากับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ One way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ภูมิลำเนาไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

สมมติฐานที่ 5 นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
1. ระหว่างกลุ่ม	5	6.70	1.34	2.72	.02*
2. ภายในกลุ่ม	384	189.20	.49		
รวม	389	195.90			

* $P < .05$

จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบระดับการศึกษากับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ One way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกันมี

ความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทัยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทัยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านการศึกษา กับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทัยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

ระดับการศึกษา	\bar{X}	ประเมณ ศึกษา	มัชยมศึกษา ตอนต้น	มัชยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช.	อนุปริญญา / ปวส.	ปริญญา ตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
		2.76	2.82	2.67	2.72	2.64	2.00
1. ประเมณศึกษา	2.76						.76*
2. มัชยมศึกษาตอนต้น	2.82						.82*
3. มัชยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	2.67						.67*
4. อนุปริญญา / ปวส.	2.72						.72*
5. ปริญญาตรี	2.64						.64*
6. สูงกว่าปริญญาตรี	2.00						

* $P < .05$

จากตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านการศึกษา กับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทัยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ค่าวิธีการ LSD (least significant difference test) พบว่า มีความแตกต่างดังนี้

คู่ที่ 1 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กับ ระดับประเมณศึกษา

คู่ที่ 2 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กับ ระดับมัชยมศึกษาตอนต้น

คู่ที่ 3 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กับ ระดับมัชยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

คู่ที่ 4 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กับ ระดับอนุปริญญา / ปวส.

คู่ที่ 5 ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี กับ ระดับปริญญาตรี

ระดับการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาแตกต่างไปจากระดับประเมณศึกษา มัชยมศึกษาตอนต้น มัชยมศึกษาตอนปลาย / ปวช. อนุปริญญา / ปวส. และ ปริญญาตรี

สมมติฐานที่ 6 นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบรายได้กับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	sig
1. ระหว่างกลุ่ม	3	4.37	1.46	2.94	.03*
2. ภายในกลุ่ม	386	191.53	.50		
รวม	389	195.90			

*P < .05

จากตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบรายได้กับปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยใช้สถิติ One way ANOVA พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า รายได้มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 14 เมริยบเทียบความแตกต่างรายคู่ในด้านรายได้กับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี

รายได้ / เดือน	\bar{X}	น้อยกว่า 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	10,001 - 15,000 บาท	ตั้งแต่ 15,001 บาท
		2.77	2.75	2.48	2.67
1. น้อยกว่า 5,000 บาท	2.77			.29*	
2. 5,001 - 10,000 บาท	2.75			.27*	
3. 10,001 - 15,000 บาท	2.48				
4. ตั้งแต่ 15,001 บาท	2.67				

*P < .05

จากตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ รายได้กับความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยวิธีการ LSD (least significant difference test) พบว่า มีความแตกต่างดังนี้

คู่ที่ 1 รายได้น้อยกว่า 5,000 บาท กับรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

คู่ที่ 2 รายได้ 5,001 - 10,000 บาท กับรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

นักท่องเที่ยวที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างไปจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

ในขณะที่นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างไปจากนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท

ตารางที่ 15 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
1. นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
4. นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
5. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
6. นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทายานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรีแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 15 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ในขณะที่เพศ อายุ อาชีพ และภูมิลำเนา ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว		
1 มีเศษอาหารที่ให้อาหารปลาอยามาตามน้ำ	2	
ด้านอำนวยความสะดวก		
1 ที่จอดรถอยู่ไกลเกินไป	10	
2 ที่นั่ง - เก้าอี้ไม่เพียงพอ	3	
3 ที่จอดรถไม่เพียงพอ	2	
4 ไม่มีรถบริการเข้าน้ำตก	1	
ด้านความปลอดภัย		
1 ไม่ค่อยมีความปลอดภัยในการลงเล่นน้ำ	3	
2 ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำว่าควรเล่นน้ำตรงไหน	1	
ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ		
1 เจ้าหน้าที่น้อย	4	
2 เจ้าหน้าที่พูดจาไม่สุภาพ	3	
3 เจ้าหน้าที่ไม่แนะนำจุดต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว	2	
4 เจ้าหน้าที่บริการไม่ดี	1	

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ลำดับ	ปัญหาและอุปสรรค	จำนวน
ค้านอื่นๆ		
1 ราคาน้ำมันของชาวต่างชาติแพง	10	
2 ราคาของอาหารและเครื่องดื่มที่แพงเกินไป	7	
3 ไม่มีการควบคุมการนำสูตร – บุหรี่ เข้าไปในบริเวณนำ้ตก	5	
4 มีปลา死อะเกินไป	4	
5 มี米ชาชีพ	3	

ปัญหาและอุปสรรคที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นมาคือ ราคาน้ำมันที่เข้าไปเที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี มีราคางานแพงและมีที่จอดรถอยู่ใกล้กันไป

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

ลำดับ	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา	จำนวน
ค้านสถานที่ท่องเที่ยว		
1 ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม	4	
2 ควรมีการควบคุมอาหารที่ให้ปลา	3	
3 ควรมีการปรับปรุงสถานที่ต่าง ๆ เช่น ห้องน้ำ ห้องสุขา	2	
ค้านอำนวยความสะดวก		
1 น้ำจะมีแรงกระแทกบริการนักท่องเที่ยว	5	
2 ควรจะเพิ่มสถานที่พักผ่อนตามจุดต่างๆ เพื่อรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น	4	
3 ควรจะจัดสรรงานที่จอดรถให้ไกลกว่าเดิม	3	
4 ควรจะมีร้านค้าสวัสดิการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี	2	
ค้านความปลอดภัย		
1 ควรมีป้ายเตือนภัยในจุดอันตรายต่าง ๆ	4	
2 ควรมีสัญญาณเตือนภัยนำ้ป่า	3	

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนา	จำนวน
ค้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ		
1 เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น		4
2 เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวควรพูดให้สุภาพ		3
3 ควรมีการแนะนำการท่องเที่ยวของสถานที่ต่างๆ ของน้ำตกให้มากกว่านี้		2
4 สร้างความเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น		1
ค้านอื่น ๆ		
1 ลดราคาน้ำตกเข้าสถานที่ท่องเที่ยวของชาวต่างชาติลง		10
2 ควบคุมราคาของอาหารและเครื่องดื่ม		5
3 ควบคุมการนำสุราและบุหรี่เข้าไปในบริเวณน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี		4
4 การจำกัดจำนวนปลากินน้ำตกไม่ให้มากเกินไป		3

ข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นมา คือ ลดราคาน้ำตกค่าเข้าไป เที่ยวอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มีราคาสูงมาก คือ ผู้ใหญ่ 400 บาท เด็ก 200 บาท

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี เป็นผลเนื่องมาจากอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไปและเป็นแหล่งศึกษาหาความรู้สำหรับนักเรียน นักศึกษา ผู้ที่กำลังศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ให้เข้ามาค้นคว้าหาความรู้ แต่ละปีมีจำนวนนักท่องเที่ยวที่ผ่านเข้ามาพักผ่อนหย่อนใจหรือวัตถุประสงค์ต่าง ๆ อย่างมากมาย ดังนั้นผู้ทำการศึกษาจึงประสงค์จะศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการบริการของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว ควรปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดบ้าง เมื่อได้ทราบความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยว เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในด้านต่าง ๆ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก สะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี

2. เพื่อเบรริยงเที่ยนความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษาและรายได้

3. เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนข้อเสนอแนะของนักท่องเที่ยวในการปรับปรุงและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของนักท่องเที่ยวยิ่งขึ้น

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมา�้ำตกพลิว ในช่วงวันที่ 1-15 มีนาคม พ.ศ. 2550 จำนวน 390 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งอิฐ สกิตติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test สำหรับ 2 กลุ่ม ตัวอย่าง และใช้สถิติ One – way ANOVA สำหรับกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม กรณีพบความแตกต่างจะทำการทดสอบเป็นรายคู่

ตัววิธีการ LSD (Least Significant Difference test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษาจะนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็น
3. การทดสอบสมมติฐาน
4. ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว
5. ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว

จากการศึกษา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี เป็นเพศชายและเพศหญิง มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน โดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีอายุ 21 – 30 ปี และกลุ่มอายุ 50 ปี มีน้อยที่สุด โดยมีกลุ่มของอาชีพค้าขายและพนักงานบริษัทเป็นส่วนมากที่ มีสัดส่วนพอๆ กัน ในขณะที่มีภูมิลำเนาในจังหวัดจันทบุรีมากกว่าครึ่งหนึ่ง และมีระดับการศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นและปริญญาตรี มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,001 – 10,000 บาท

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขต

อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี และการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่า ด้านสถานที่ ท่องเที่ยวนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของน้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และให้ความคิดเห็นในเรื่องของความ สะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบ ๆ สถานที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็น อันดับ 2 และได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของความสะอาดของร้านอาหาร เครื่องคิ่มอยู่ในอันดับที่ น้อยที่สุด ด้านการอำนวยความสะดวก พนักงานท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการ คุณภาพสุขาอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และให้ความคิดเห็นในเรื่องของป้ายประชาสัมพันธ์บอกรถสถานที่ท่องเที่ยว มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของอาคารศูนย์ อาหารตั้งอยู่ในบริเวณที่สะอาดวิเชียรลักษณ์ อยู่ในอันดับที่น้อยที่สุด ด้านความปลอดภัย พนักงานท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง ความปลอดภัยจากการจราจร การเดินทางมาท่องเที่ยว มี ความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และให้ความคิดเห็นในเรื่องความ ปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชมธรรมชาติ มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่อง

ของการขอข้อมูลเพื่อความปลอดภัย อยู่ในอันดับที่น้อยที่สุด ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ พบว่า นักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องการแต่งกายจะปฏิบัติหน้าที่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 1 และให้ความคิดเห็นในเรื่องการยาทในการบริการของเจ้าหน้าที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับ 2 และนักท่องเที่ยวได้ให้ความคิดเห็นในเรื่องของการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานฯ อยู่ในอันดับที่น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลการทดสอบ เพศของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็น พบว่า เพศที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อกล่าวความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 ผลการทดสอบ อายุของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็น พบว่า อายุของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 3 ผลการทดสอบ อารชีพของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็น พบว่า อารชีพของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 4 ผลการทดสอบ ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็น พบว่า ภูมิลำเนาของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 5 ผลการทดสอบ ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความคิดเห็น พบว่า ระดับการศึกษาของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 6 ผลการทดสอบ รายได้ของนักท่องเที่ยวมีผลต่อความคิดเห็นของ นักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมความ

คิดเห็น พบว่า รายได้ของนักท่องเที่ยวที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

จากผลการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี สามารถสรุปถึง ในสิ่งที่ผู้บริหารต้องพิจารณาในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 ปัจจัยและอุปสรรคที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นมา คือ ราคาบัตรที่เข้าไปเที่ยวอุทยานมีราคาที่แพงเกินไป ที่จอดรถอยู่ไกลเกินไป และข้อเสนอแนะที่นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นมา คือ ลดราคาน้ำดื่มค่าเข้าไปเที่ยวอุทยานลง โดยเฉพาะชาวต่างชาติที่มีราคาสูงมาก คือ ผู้ใหญ่ 400 บาท เด็ก 200 บาท

อภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการศึกษา ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับคี่ เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเป็นรายด้าน ทั้ง 4 ด้านคือ ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านความปลอดภัย และด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวพบว่าอยู่ในระดับดีเช่นเดียวกัน

- จากการที่นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี พบว่า ด้านสถานที่ท่องเที่ยว คือในเรื่องของน้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ และความสะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบ ๆ สถานที่ เพราะว่า น้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ สภาพแวดล้อมยังคงความสมบูรณ์เป็นอย่างมาก การคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวมีความสะดวก เพราะตั้งอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองมาก การเดินทางสะดวก ด้านการอำนวยความสะดวก ในเรื่องของการคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีว และเรื่องของป้ายประชาสัมพันธ์บนออกสถานที่ท่องเที่ยวก็ชัดเจน มีความสะดวกในการขอข้อมูลจากศูนย์บริการนักท่องเที่ยวสามารถนำไปขอได้ที่ทำการของอุทยานได้ตลอดเวลา การจัดที่จอดรถเป็นสัดส่วนมีความสะดวกสบายบริเวณรอบ ๆ ที่จอดรถกว้างขวางพอสมควร สามารถรองรับรถได้จำนวนมาก การจราจรไม่ติดขัด กว้างขวาง ด้านความปลอดภัยในเรื่องความปลอดภัยจากการจราจร การเดินทางมาท่องเที่ยว และในเรื่องความปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชนิดธรรมชาติ มีเจ้าหน้าที่ประจำตามจุดต่าง ๆ ตลอดเวลา เพื่อควบคุมและความปลอดภัยจากการล่นน้ำ และมีศูนย์ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในเรื่องการแต่งกาย

ขณะปฏิบัติหน้าที่ และในเรื่องมารยาทในการบริการของเจ้าหน้าที่ มีการแนะนำแหล่งท่องเที่ยว ในเขตอุทยานฯ มีการแนะนำให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ให้ปฎิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ และ การประชาสัมพันธ์ต่อนักท่องเที่ยว

คิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อำเภอแก่งสัก จังหวัดระยอง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นต่อด้านสถานที่ท่องเที่ยวในภาพรวมในระดับพอใช้ โดยนักท่องเที่ยวเห็นว่าสถานที่จอดรถ มีความเพียงพอมากที่สุด ด้านร้านอาหารนักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับดี โดยเห็นว่าร้านอาหารบริเวณชายหาดแม่พิมพ์นั้นมีความเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว ด้านบริการ ท่องเที่ยวอื่น ๆ นักท่องเที่ยวมีความคิดเห็นในภาพรวมในระดับพอใช้ โดยเห็นว่าด้านการบริการ ห้องน้ำ อาบน้ำจัดมีความเพียงพอมากที่สุด

2. จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยาน แห่งชาติน้ำตกพลีว จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจ เป็นเพราะนักท่องเที่ยว ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มาท่องเที่ยวมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ต่างก็มีความคิดเห็นต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวที่คล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลบางแสน ของนงนุช วรรณี (2545, บทคัดย่อ) พบว่า นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิงมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อายุ ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ทุกกลุ่ม อายุ ต่างก็ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจในช่วงวันหยุดหรือวันที่มีเวลาว่าง จึงมีความคิดเห็นต่อ การบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลีวที่คล้ายกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปีวรรณ ประกอบธรรม(2541, หน้า 78) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อ การส่งเสริมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ประพันธ์ สาสกิริมย์(2547, หน้า 115) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์นิทรรศน์ พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน อาศัย ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ไม่ว่าจะประกอบอาชีพใด ต่างก็ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจในช่วงวันหยุดหรือวันที่มีเวลาว่าง ดังนั้น การประกอบอาชีพจึงไม่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของปีวรรณ ประกอบธรรม (2541, หน้า 78) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อการส่งเสริมสถาบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่ง

สอดคล้องกับการศึกษาของปราชญา คิงภัตติ, 2546, หน้า 12 อ้างถึงใน จงจิตต์ ปีนทอง, 2545, หน้า 24) ได้ศึกษารื่อง การศึกษาเพื่อกำหนดมาตรฐานงานการวางแผนสำหรับศูนย์นันทนาการ กรุงเทพมหานคร พบว่า บุคคลที่มีอาชีพต่างกันจะมีพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน ภูมิลำเนา ไม่มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่อยู่ในจังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนเอง จึงมีความคิดเห็นต่อ อุทิยานแห่งชาติน้ำตกพลีว์ที่ค่ายคลึงกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของประยูร พงศ์พันธ์ (2548) ได้ศึกษารื่อง ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของอุทิยานแห่งชาติน้ำตกคลอง แก้ว จังหวัดตราด พ.ศ. 2548 ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาต่างกันมี ความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของอุทิยานแห่งชาติน้ำตก คลองแก้ว ไม่แตกต่างกัน ระดับการศึกษามีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยว เมื่อได้รับการศึกษาและมีความรู้ก็จะมีความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็น ที่แตกต่างกัน ตามแต่ละระดับการศึกษาที่ตนเอง ได้รับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของปิยวรรณ ประกอบธรรม (2541, หน้า 78) ได้ศึกษารื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่มีต่อ การส่งเสริมสถานบันวิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของ ประพันธ์ สาหสกิรน์ (2547, หน้า 115) ได้ศึกษารื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการ ท่องเที่ยวเชื่อมศรีนครินทร์ พบร้า นักท่องเที่ยวที่มีการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่าง กัน รายได้มีผลต่อความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวมี รายได้ที่แตกต่างกัน ทำให้นักท่องเที่ยวที่มีรายได้มาก สามารถเลือกในสิ่งที่ต้องการมากที่สุด ได้ เพื่อรวมมีความพร้อมในเรื่องของการจับจ่ายใช้สอย ได้อย่างสนับสนุนโดยไม่เดือดร้อน เมื่อเทียบกับกลุ่ม ที่มีรายได้น้อย ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของจงจิตต์ ปีนทอง (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษารื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี ซึ่งสรุปว่า นักท่องเที่ยวที่มีรายได้ต่างกัน มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกัน

ผลการศึกษา

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ความมีการปรับปรุงในเรื่องความสะอาดของห้องสุขา ความ เพียงพอของที่นั่งพักและความสะอาดของร้านอาหาร และเครื่องดื่ม เพื่อให้สถานที่ท่องเที่ยวของ น้ำตกพลีว์ได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งมีผลต่อการท่องเที่ยวอุทิยานแห่งชาติน้ำตก พลีว์ จังหวัดจันทบุรี ได้มากยิ่งขึ้น

ด้านการอำนวยความสะดวก ควรมีการปรับปรุงในการให้บริการในด้านการอำนวยความสะดวก คือ การมีการปรับปรุงในเรื่องการจัดที่จอดรถเป็นสัดส่วนมีความสะดวกสบายและในเรื่องอาคารสูงย่ออาหารตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกซื้อสินค้า เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความสะดวกในการเดินทางมากท่องเที่ยว

ด้านความปลอดภัย คือ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องความปลอดภัยของการเด่นนำ และการขอข้อมูลเพื่อความปลอดภัย เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความปลอดภัยในการเดินทางมาท่องเที่ยว

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ คือ ควรมีการปรับปรุงในเรื่องการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานฯ และการให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อกันพนในการศึกษาความความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี ผู้ศึกษาได้จัดทำข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- กำหนดมาตรฐานความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ห้องสุขาและบริเวณรอบ ๆ ของอุทยานฯ ได้วางมาตรฐานความคุณและประเมินผลติดตามทั้งก่อนและหลัง

- หัวหน้าอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว เจ้าหน้าที่และผู้ที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องควรจัดประชุมสัมมนาร่วมกันในการวางแผนพัฒนา การปรับปรุงภูมิทัศน์ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ขึ้นมาใหม่ภายใต้แหล่งท่องเที่ยวของอุทยานฯ และมุ่งเน้นให้มีความกลมกลืนกับสภาพของทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ของแหล่งท่องเที่ยวและไม่เป็นการทำลายสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่เดิม

- ของบประมาณสนับสนุน จากการภาครัฐบาลให้ส่งเสริมและสนับสนุนในการเพิ่มจำนวนนายนพาหนะ และกำลังเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้นกว่านี้ เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับความปลอดภัยในการเดินทางมากท่องเที่ยว

- หัวหน้าอุทยานฯ ควรมีการจัดประชุมทุกเดือน พร้อมทั้งแนะนำประชาสัมพันธ์ กีฬากับนโยบายของรัฐบาล กฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ทั่วประเทศ และข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอยู่スマร์เตโน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. จัดสรรงบประมาณให้แก่อุทยานฯ เพื่อพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในบริเวณแหล่งท่องเที่ยว
2. จัดบุคลากรและอัตรากำลังให้เหมาะสมกับงานและโครงการที่ดำเนินการแต่ละแผนกให้ตรงตามงานและบุคลากรที่เหมาะสม
3. ฝึกอบรมด้านบุคลากร เพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการให้การบริการ การพูด การประชาสัมพันธ์ และการจัดปรับปรุงตกแต่งภูมิทัศน์
4. จัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอต่อการดูแล บำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อสร้างความพึงพอใจให้นักท่องเที่ยว เช่น การดูแลรักษาความปลอดภัยตามจุดต่าง ๆ ที่ล่อแหลมต่อการเกิดอันตราย การรักษาความสะอาดห้องน้ำ – ห้องสุขา ศูนย์อาหาร ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ศาลาพักผ่อนหย่อนใจ โดยที่นั่งพัก เป็นต้น
5. แจกเอกสารให้นักท่องเที่ยวได้รับทราบในการพัฒนาปรับปรุงอุทยานแห่งชาติต่อไปอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งออกแบบสอนตามให้นักท่องเที่ยวแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี
6. ส่งเสริมและสนับสนุนการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อินเตอร์เน็ต
7. จัดอบรมมัคคุเทศก์และเยาวชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอุทยานแห่งชาติ (ยอส.อช.) เพื่อเป็นการสร้างเครือข่าย การอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ให้มีการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการค้นคว้าจากฐานข้อมูลทางด้านป่าไม้ สัตว์ป่า เพื่อนำมาใช้ในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว
2. ควรมีการศึกษาถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว (Carrying Capacity : CC)
3. ควรจัดให้มีการจำแนกเขตท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยหลักการซึ่งชื่นโภกาสต้านนันทนาการ (Recreation Opportunity Spectrum : ROS) เช่น พื้นที่ธรรมชาติสันโภด พื้นที่กิจสันโภด ไม่ใช้ยานยนต์ พื้นที่กิจสันโดยใช้ยานยนต์ พื้นที่ที่มนุษย์สร้างขึ้น พื้นที่ชนบท และพื้นที่เมือง

นิหารวิทยาลัยบูรพา

บรรณานุกรม

Burapha University

บรรณานุกรม

- กฤษณี มหาวิ鲁พ. (2531). ทัศนะในการดำเนินการเบื้องต้นของประธานกรรมการหมู่บ้านตามโครงการปี รณรงค์คุณภาพชีวิตและความจำเป็นพื้นฐาน ศึกษาและกรณีจังหวัดชัยนาท.
- วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กมล ชูทรัพย์ และเสถียร เหลืองอร่าม. (2516). หลักการบริการ. กรุงเทพฯ : ผดุงวิทยา.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2540). AMAZING THAILAND 1998-1999. จันทบุรี:
- สำนักงานภาคกลางเขต 4 ระยะ จันทบุรี.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2548). ร่างยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดจันทบุรีปี พ.ศ. 2548 – 2551. สำนักงานภาคกลางเขต 4 ระยะ จันทบุรี.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย. (2540). รายงานการท่องเที่ยวไทย วิสัยทัศน์ 2555. ม.ป.ท. : โรงพิมพ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- กิตติ วิชัยดิษฐ์. (2540). ศึกษาการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวหมู่บ้านต้า อำเภอเกาะแกะลันต้า จังหวัด กระนี่. ปริญญา ni พนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิจิตวิทยาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- กุลชน ธนาพงศ์ชร. (2530). ประโยชน์และการบริหาร. นนทบุรี : สำนักพิมพ์สุโขทัยธรรมชาติราช.
- งานพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว สำนักปลัดเทศบาล. (2548). ศูนย์ส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาล เมืองจันทบุรี. จันทบุรี : โรงพิมพ์จันทบุรี.
- จงจิตต์ ปันทอง. (2546). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพแวดล้อมชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์,
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จริญญา เจริญสุกใส. (2546). รอยร้าวของผลได้ทางเศรษฐกิจในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.
- กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชิราวดน์ ขวัญแก้ว. (2550). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อศูนย์อนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล กองทัพเรือ. ปัญหาพิเศษทางรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป,
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- ชื่นใจ นุชาธรรน. (2524). การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว
บริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นงนุช วรรณี. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
ชายฝั่งทะเลบางแสน. ปัญหาพิเศษทางรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
บริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมูรพา.
- นพมาศ ชีรเวคิน. (2542). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นารี นันตติกุล. (2547). ประสิทธิภาพของการบริหารจัดเก็บภาษี ศึกษาเฉพาะมิติด้านความพึง
พอใจของประชาชนต่อระบบการให้บริการด้านภาษีของเทศบาล ศึกษากรณีเทศบาลตำบล
ท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมูรพา.
- บุญชน ศรีสะอาดและบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ : สุวิรยาสารส์.
- บูรณะศักดิ์ ฤกษ์สำราญ. (2543). การประเมินผลนโยบายองค์กรส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย 2543 :
ศึกษาเฉพาะสำนักงานภาครัฐ ๕. ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขางานนโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมูรพา.
- ประยูร พงศ์พันธ์. (2548). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการให้บริการของอุทยาน
แห่งชาติน้ำตกคลองแก้ว จังหวัดตราด พ.ศ.2548. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมูรพา.
- ปีบั่วรรณ ประกอบธรรม. (2541). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ ที่มีต่อการ
ส่งเสริมสถาบัน วิทยาศาสตร์ทางทะเลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวของภาคตะวันออก :
กรณีศึกษานักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เดินทางมาท่องเที่ยวในเขตจังหวัดชลบุรี.
ภาคนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชางานนโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมูรพา.
- ประพันธ์ สหสกิริมย์. (2547). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิง
ศรีนคินทร์. ปริญญาโทวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ,
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคินทร์วิโรฒ.

เพ็ญลักษณ์ เกตุหัต. (2546). ทัศนคติและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในภาคเสมอ จังหวัดระยอง. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ไฟโรมัน พัตรศิริมงคล. (2546). ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของธนาคารไทยทุนจำกัด (มหาชน): ศึกษาดูพัฒนาการณ์ศึกษา สาขาพัฒน์ทิพย์พลาช่า. ภาคนิพนธ์พัฒน์บริหารศาสตร์มมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒน์บริหารศาสตร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2544). เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ราชบัณฑิตยศสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยศสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญพัฒนา.

วินิจ วีรยางกูร. (2532). กนรชดอตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วิถีดดา ศรีประดิษฐ์. (2544). ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการให้บริการของสำนักงานคลังจังหวัดนนทบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรัณยา วรากุลวิทย์. (2546). ปัจจัยทางเศรษฐกิจสังคมที่影响ต่อการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพื่องฟ้าพรินติ้ง.

ศรุต ศกุลรัตน์และคณะ. (ม.ป.ป.). คู่มือการเขียนปัญหาพิเศษ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. ชลบุรี : วิทยาลัยบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศรินภา จำรัส. (2547). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร และบริการท่องเที่ยวอื่น ๆ บริเวณชายหาดแม่พิมพ์ อำเภอแก่งล จังหวัดระยอง . ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ : บริษัท ชีริฟลีด์และไซเบอร์จำกัด.

ศุภกิจ ชมประยูร. (2544). ความคิดเห็นของผู้ใช้บริการต่อการใช้บริการต่อการบริการธนาคารอัตโนมัติศึกษาดูพัฒนาการณ์ของ บมจ.ธนาคารกสิกรไทย. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เสริมพัณฑ์ สารiman. (2543). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวและเข้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมชาติ กิจยรรง. (2546). การพัฒนาทีมงานบริหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ธีระปี注重ธรรมกรรม.
- สุวัฒน์ จุชากรณ์และจริญญา เจริญสุกใส. (2545). แนวทางการพัฒนาบุคลากร ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยว.
- เสรี วงศ์ไพจิตร. (2534). ชุดหัดหของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวชั้นวนให้เกิดขบวนการนิเวศวิทยาทางการเมือง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย.
- สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ. (2542). รายงานฉบับสมบูรณ์ 1 แผนแม่บทการจัดการพื้นที่ อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี : อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว.
- อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว จังหวัดจันทบุรี. (2550). ข้อมูลจากสกัดนกท่องเที่ยว ปีงบประมาณ 2547. จันทบุรี : อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว.
- Kolasa, B.J. (1969). *Introduction to Behavior Science for Business*. New York : John, Willey and Sons.
- Mcintosh, & Goeldner, C.R. (1986). *Tourism principle, Practices, Philosophers*. (7 th ed.). New York : John, Willey and Sons.
- Parasuraman, A.Berry, Leonard L. (1991). *Marketing Services : Competing through Quality*. New York : Free Press.
- Webster. (1974). *New Collegiate Dictionary Springfield*. Mas : G. & C. Merriam Co.

นิหารวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก

Burapha University

แบบสอบถาม

**เรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว
จังหวัดจันทบุรี**

คำชี้แจง : โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อการบริการในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิวจังหวัดจันทบุรี โดย/ตาม ที่ท่านต้องการ เพียง 1 ช่อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

		รหัสข้อมูล
		1 2 3
		☐ ☐ ☐
ตอนที่ 1 สำรวจข้อมูลพื้นฐานของนักท่องเที่ยว		
1.	เพศ (1) ☐ ชาย (2) ☐ หญิง	☐ 4
2.	อายุ (1) ☐ 11 – 20 ปี (2) ☐ 21 – 30 ปี (3) ☐ 31 – 40 ปี (4) ☐ 41 – 50 ปี (5) ☐ ตั้งแต่ 51 ปี ขึ้นไป	☐ 5
3.	อาชีพ (1) ☐ เกษตรกร (2) ☐ รับราชการ (3) ☐ วิชาชีพ (4) ☐ ค้าขาย (5) ☐ พนักงานบริษัท (6) ☐ อื่นๆ	☐ 6
4.	ภูมิลำเนา (1) ☐ ระยอง (2) ☐ ตราด (3) ☐ จันทบุรี (4) ☐ ชลบุรี (5) ☐ อื่นๆ	☐ 7
5.	ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด (1) ☐ ประถมศึกษา (2) ☐ มัธยมศึกษาตอนต้น (3) ☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. (4) ☐ อนุปริญญา / ปวส. (5) ☐ ปริญญาตรี (6) ☐ สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 8
6.	รายได้ของท่านต่อเดือน (1) ☐ น้อยกว่า 5,000 บาท (2) ☐ 5,001 – 10,000 บาท (3) ☐ 10,001 – 15,000 บาท (4) ☐ ตั้งแต่ 15,001 บาทขึ้นไป	☐ 9

**ตอนที่ 2 การสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริการ ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตก
พลิว จังหวัดจันทบุรี**

ส่วนที่ 2.1 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยาน

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)	
1. น้ำตกมีความสวยงามเป็นธรรมชาติ					☐ 10
2. ความสะอาดของน้ำตกและบริเวณรอบๆ สถานที่					☐ 11
3. ความเพียงพอของที่นั่งพัก					☐ 12
4. ความสะอาดของห้องอาบน้ำ					☐ 13
5. ความสะอาดของห้องสุขา					☐ 14
6. ความสะอาดของร้านอาหาร เครื่องดื่ม					☐ 15

ส่วนที่ 2.2 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านการอำนวยความสะดวก

ด้านการอำนวยความสะดวก	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)	
1. การคมนาคมสู่อุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิว					☐ 16
2. การจัดที่จอดรถเป็นสัดส่วนมีความสะดวกสบาย					☐ 17
3. ความสะดวกในการขอข้อมูลจากศูนย์บริการ นักท่องเที่ยว					☐ 18
4. อาหารศูนย์อาหารตั้งอยู่ในบริเวณที่สะดวกซื้อสินค้า					☐ 19
5. ป้ายประชาสัมพันธ์ออกสถานที่ท่องเที่ยว					☐ 20

ส่วนที่ 2.3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านความปลอดภัย

ด้านความปลอดภัย	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)	
1. ความปลอดภัยจากการจราจร การเดินทางมาท่องเที่ยว					☐ 21
2. ความปลอดภัยของบริเวณแหล่งท่องเที่ยว เช่น น้ำตก ลำธาร ทางขึ้นเขา ทางเดินชมธรรมชาติ					☐ 22
3. ความปลอดภัยของการเล่นน้ำ					☐ 23
4. การให้ข้อมูลเพื่อความปลอดภัย					☐ 24
5. มีศูนย์ปฏิบัติการให้ความช่วยเหลือนักท่องเที่ยว					☐ 25

ส่วนที่ 2.4 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ต้องปรับปรุง (1)	
1. การประชาสัมพันธ์ต้อนรับนักท่องเที่ยว					☐ 26
2. การแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานฯ					☐ 27
3. การให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยว ให้ปฎิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ					☐ 28
4. การแต่งกายและปฏิบัติหน้าที่					☐ 29
5. มาตรฐานในการบริการของเจ้าหน้าที่					☐ 30

ตอนที่ 3 ปัญหาและอุปสรรคในการมาเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกพลิ้วร่องไกด์บัง

3.1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

- มีความสกปรกบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว
- มีเศษอาหารที่ให้อาหารปลาโดยตามน้ำ
- มีสถานที่ท่องเที่ยวไม่เพียงพอ
- ความสะอาดของห้องน้ำและสุขาอย่างไม่ดี

3.2 ด้านการอำนวยความสะดวก

- ที่จอดรถอยู่ไกลเกินไป
- ที่นั่ง - เก้าอี้ไม่เพียงพอ
- ที่จอดรถไม่เพียงพอ
- ไม่มีรับบริการขึ้นน้ำตก

3.3 ด้านความปลอดภัย

- ไม่ค่อยมีความปลอดภัยในการลงเล่นน้ำ
- ไม่มีเจ้าหน้าที่แนะนำว่าควรเล่นน้ำตรงไหน

3.4 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

- เจ้าหน้าที่น้อย
- เจ้าหน้าที่พูดจาไม่สุภาพ
- เจ้าหน้าที่ไม่แนะนำจุดต่างๆ ของสถานที่ท่องเที่ยว
- เจ้าหน้าที่บริการไม่ดี

3.5 ด้านอื่นๆ

- ราคابัตรเข้าสถานที่ท่องเที่ยวแพง
- ราคابัตรของคนต่างชาติ
- ราคابัตรของคนไทย
- ราคาอาหารและเครื่องดื่มที่แพงเกินไป
- ไม่มีการควบคุมในการนำสุราและบุหรี่เข้าไปในบริเวณน้ำตก
- มีปลาเยอะเกินไป
- มีมิจฉารชพ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาอุทายนแห่งชาติน้ำตกพลีว

3.1 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

- ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อม
- ควรมีการควบคุมปริมาณของอาหารที่ให้ปลา
- ควรมีการปรับปรุงสถานที่ต่างๆ เช่น ห้องน้ำ, ห้องสุขา
- ควรมีร่วมเงาสำหรับที่จอดรถให้มากขึ้น

3.2 ด้านการอำนวยความสะดวก

- ควรจะมีรถบริการนักท่องเที่ยวที่ไม่มีบานพาหนะนำมาเอง
- ควรจะเพิ่มสถานที่พักผ่อนตามจุดต่างๆ เพื่อรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น
- ควรจะจัดสรรงานที่จอดรถให้ใกล้กันกว่านี้
- ควรจะควรมีร้านค้าสร้างสรรค์การอุทายน

3.3 ด้านความปลอดภัย

- ควรจะเพิ่มป้ายเตือนภัยให้มากขึ้น
- ควรมีสัญญาณเตือนภัยน้ำป่า
- ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลทุกจุดที่อันตราย

3.4 ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

- ควรเพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ให้มากขึ้น
- เจ้าหน้าที่ที่ให้บริการนักท่องเที่ยวควรพูดให้สุภาพ
- ควรมีการแนะนำการท่องเที่ยวของน้ำตกให้มากกว่านี้
- สร้างเป็นมิตรกับนักท่องเที่ยวให้มากขึ้น

3.5 ด้านอื่นๆ

- ลดราคาบัตรเข้าสถานที่ท่องเที่ยวของชาวต่างชาติลง
- ควบคุมราคาอาหารและเครื่องดื่ม
- ควบคุมการนำสุรา และ บุหรี่ เข้าไปในบริเวณน้ำตก
- ควรจำกัดจำนวนปลาในน้ำตกไม่ให้มากเกินไป

ประวัติย่อของผู้เขียนปัญหาพิเศษ

ชื่อ – สกุล	นางสาวกุศิรา มั่นยืนยง
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 26 กันยายน 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	11 / 7 หมู่ 8 ตำบลจันทนนิมิต อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี 22000

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2548 – 2549

เลขานุการและธุรการ แผนก M/K และ แผนก F/B

โรงแรมเคพี แกรนด์ จังหวัดจันทบุรี

ประกอบกิจการส่วนตัว

พ.ศ. 2550

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2548

ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาบริหารทั่วไป)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยนรพา

พ.ศ. 2550